

શ્રી

શ્રી કૈન આત્માનંદ પ્રકાશક

D.G.Mall

ધ્રુવિલાલ માટે

પ્રો. ૩૦ રૂ.
બેન.
અંક ૮ મે.

પ્રકાશક,
શ્રી કૈન આત્માનંદ સલા
લાલાલનગર. :

વીર સં. ૨૪૫૬
આત્મ સં. ૩૭
વિ. સં. ૧૯૮૬

મુખ્ય રૂ. ૧) પ્રો. ૪ આના.

વિષય-પરિચय.

૧ શ્રી વીર જ્યતિ. ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખલાલ. ... ૧૬૫
૨ શ્રી જેસલમેર તીર્થ સ્તવન.આચાર્યાંશો વિજયવદ્ધભસૂરીશ્વરજી. ... ૧૮૮
૩ શ્રી તીર્થકર્યારિત્ર. મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ. ... ૨૦૦
૪ પરમાર્થ ભાગ્યમાં નડતા આઠ વિધનો. ગાંધી. ... ૨૦૩
૫ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા....	...	મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. ૨૦૬
૬ પ્રક્રોમાં છુપાયેલા પ્રક્રોતરો.	...	વિનયકાંત મહેતા.... ... ૨૦૮
૭ વાડાનો દુરાયણ કોને છે ?....મુનિશ્રી ચરણુવિજયજી. ... ૨૧૦
૮ મનનું રહુસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ....વિકુલદાસ મેરો શાહ ... ૨૧૫
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ૨૧૮

સમાલોચનાએ અમેને બેટ મળતાં અંથોમાટ નવો પ્રબંધ.

કોઈપણ અંથ પ્રગટ થયા પછી તેના પ્રકાશક, લેખક કે કોઈપણ સંસ્થા તે અંથ જૈનના માસિક, કે અઠવાડિક પેપર (વર્તમાન સમાચાર) માં અભિપ્રાયાએ બેટ મોકલાવે, તેની સમાલોચના જે અંકમાં આવે છે, તેની બેટ મોકલનાર તે પ્રકાશક, લેખક કે સંસ્થાને કેટલીવખત હિવસો કે મહિનાઓ સુધી ખબર પડતી નથી અને કોઈ સ્નેહી તે આવેલા અભિપ્રાય માટે ધ્યાન ઘેંચે ત્યારેજ તેમને માલમ પડે છે, એવું અમારા જાણુવામાં આવ્યું છે; એ દૃષ્ટિએ અમેને અંથ બેટ મોકલનાર પ્રકાશક, લેખક કે તે સંસ્થાની તે સુધીની દૂર કરવા અને સર્વ વાચકોની સાથેજ તે પણ જાહી શકે તે માટે જે બેટની બુકની સમાલોચના અમારા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના જે અંકમાં આવશે તે જ અંક તેમને તરતજ મોકલી આપીયે તો તે પુસ્તકનો અભિપ્રાય બીજા વાચકો સાથે તેઓને પણ જાણુવાની તક મળે, તેમ ધારી સમાલોચના માટે બેટ મોકલનારને તરતજ તે અંક મળી જય તેવો પ્રબંધ અમે આ અંકથી ચાલુ કરેલ છે.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ ટેવચંદ દામજાએ અખું.

ॐ

श्री

अंडे

ॐ

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

बाह्यविषयव्यापोऽसपहाय रत्नत्रयसर्वस्वभूते आत्मज्ञाने प्रयति-
तव्यम्, यदाहुर्बाह्या अपि—“ आत्मा रे श्रोतव्यो मन्तव्यो निदि-
ध्यासितव्य ” इति । आत्मज्ञानं च नात्मनः कर्मभूतस्य पृथक् कि-
चिन्त, अपि त्वात्मनश्चिद्रूपस्य स्वसंवेदनमेव मृग्यते, नातोऽन्यदात्मज्ञानं
नाम, एवं दर्शनचारित्रे अपि नात्मनो भिन्ने । एवं च चिद्रूपोऽयं
ज्ञानाचार्याभिरभिधीयते । ननु विषयान्तरज्ञानमेवज्ञानरूपं दुःखं छिन्न्यात् । नैवम्,
सर्वविषयेभ्य आत्मन एव प्रधानत्वात्, तस्यैव कर्मनिबन्धनशरीर-
परिग्रहे दुःखितत्वात्, कर्मक्षये च सिद्धस्वरूपत्वात् ॥

योगशास्त्र स्वेष्वविवरण-श्री हेमचन्द्रसूरि.

ॐ

पुस्तक ३० } वीर सं. २४९६. चैत्र आत्म सं. ३७. { अंक ९ मो.

॥ ॐ ॥

श्री वीर जयंति.

— →ॐ← —

— : रत्नभालाकः : —

वीर जयंति आज उज्वोऽये, वीर विजुनो जय गजविअ,

वीर शुषेणुं स्मरणु कर्तीये, वीर शुषेणाथी आत्म भरीये;

वन्य द्विषस छे आजतष्णु आ, वन्य घडी छे आज गण्णु आ,

वन्य पिता ते ! जननी वन्या ! भारतनी आ धरणी वन्या !

... वीर जयंति० १

वौश स्थानकुनुं सेवन करीने, पूर्व लवोमां पुष्य लरीने,

तीर्थपात ते ने दिन जन्मया, नारकौद्याये क्षणु सुख पाम्या;

* आ रत्नभाला प्राचीन पणु सुंदर छांद छे. उदाहरण्णुः—

१६६

श्री आत्मानंद प्रकाश.

“ हः अ म थाएँ सुज जननीने, ” अंतर ऐवा भाव धरीने,
योगी सरिखा अथवा रहाता, गर्भ महीषि के जगताना.

... वीर ज्यंति० २

“ सुज वियेगे भातपिताने, खंड म थाएँ आर्तिध्याने, ”
भावधारी के उसराएँ, गृहस्थितिना अलिंगुह धार्ये;
सर्व सुरेन्द्रे सुरगिरिशृंगे॑, भाव चुरंगे पूर्णे उभंगे,
जे जिनशुनो जन्म उज्जविये, अक्षि भरेथी आत्म भरिये,

... वीर ज्यंति० ३

“ कैम प्रणु आ जलभर स्फेशे ? ” चिन्त्यु आ नयां चित सुरेशे,
शंका हुरवा के जिनचंद्रे, भैरु यणाव्यो अंगुलि अत्रे;
आमलकीनी रमन रमतां, लोरीगढ़ों सौ रुदिल उदंता,
त्यारे तेन पकड़ी हुथे, इंक्यो हुरे के बौरताथे;

... वीर ज्यंति० ४

जन्म थकी विज्ञान धरंता, सागरण्लीरा लगवंता,
तोय निशाणे आलक डाणे, भातपिताएँ भूक्या त्यारे;
विप्र स्वरूपे धंदे आवी, ज्ञान भहना जेनी भतावी—
“ सर्व युद्धनो युरवर छ आ, सौ विदानो सागर छ आ ”

... वीर ज्यंति० ५

भाव यतित्वे लूपित थहने, आत्म ध्याने तत्पर रहीने,
वीश वरप के जन्मविराणी, गृहस्थितिमां स्थित वडलाणी;
वर्षावीन वार्षिक दान, तरुवत त्याणी राज्य प्रधान,
लीधी प्रमज्या के जिनचंद्रे, साव विरंग जन्म प्रपञ्च;

... वीर ज्यंति० ६

अशोभ थकीये सौम्य वधारे, भानु थकीये तेज वधारे;
क्षीरनिवि शा गंसौर भारी, भैरु सरिखा स्थिरता वारी;
सर्व सहुष्णु४ पृथ्वी समान, निर्भय ज्ञाणु केसरी जाणु !
कुर्म५ सारणा धन्दिय युसा, विहुग जेवा साव विमुक्ता;

... वीर ज्यंति० ७

(*) ‘ जं सुरसंघा सासुरसंघान्ध०- श्री अनितशांतिस्तव.

(*) ‘ यस्य महेषः सकलपदार्थः ४०-श्रीमान् समंतलद्राचार्यशुद्धृत यृदत्तस्य भूस्तोत्र.
आ जेनी वर्षारथनामां लिङ्मता छे, रागपद्धति ओड के.

(*) ‘ दीवा रे दीवा भंगलिक दीवा ’—ऐ कवचित् आ ठमां गवाय छे, पछ
यथार्थ रत्नभाणा नथी. ‘ ज्य ज्य आरति आहि जिणुंदा ’

(*) ‘ कहत कथीरा सुन लाध साधु ’—आ पछु कवचित् ऐ ठमां गवाय छे.

શ્રી વીર જ્યંતિ.

૧૬૭

નિરંજન તો શાંખ સુરેણ, કમલદ્વારા શા અમલ અલૈપ,
સર્વ સમા એકાનિક દષ્ટિ, વિશ્વે કરવા કરણાવૃષ્ટિ;
ભૂતલ વિહૃયો જે ભગવંતા, દ્વારદ્વાર વર્ષો મૌત ભજંતા,
ઉપસર્ગો ને પરોપહુ સહનાં, વીર તપ્સ્યા નિરાહિન કરનાં;
(ચુંભાં) વીર જ્યંતિ૦ ૮

ચંદ્રન ચર્ચિક વંદક પ્રત્યે, જ્વાસિછેદક નિદક પ્રત્યે,
ભવ મોક્ષે કે ભિત્ર અમિત્રે, સમભાવી જે રહેતા નિત્યે;
સંગમમાંથે કરણા આણી, અશ્રૂઓ જેની આંખ ભરાણી,
ચંદ્રકોશીયે કોંધ ધરેલો, જેની સમીપે શાંત થયેલો;
... વીર જ્યંતિ૦ ૯

ધ્યાતિ અપાવી કેવળ પામી, નિષ્કારણ રે ! કરણા આણી,
જગ જીવાને ઉદ્ધરવાને, ભવઅધનથી છાડવવાને;
ત્રીશ વરણ જે ભૂતલમાંણી, વિહૃયો આમાહિકમાં આંણી,
નિર્મલ મુજિમાર્દી પ્રકાશ્યો, નિર્મલ સાચ્યા યોગ્ય પ્રસારો;
... વીર જ્યંતિ૦ ૧૦

“સૌ જંતુને લુધન નહાલું, જેવું નિજ છે નિજને નહાલું;
સર્વે રક્ષો સર્વ જીવાને ! આત્મ સમા સૌ આત્મ ગણેને”
જેણે એવો સંત્ર પ્રચારો, સર્વ જીવાની નહારે ધાર્યો,
ધર્મ અહિંસા પરમ પ્રકાશ્યો, ભૂતદ્વારાનો પથહુ વગાડ્યો;
... વીર જ્યંતિ૦ ૧૧

એવા વીરના ગુણગણુ સાર, કહેતા પામે કોણુ જ પાર ?
આંગણીએ કથો મેરુ તોણે ? ભક્તો તોષે કંધક ઘોલે;
આપણુ સર્વે વીર સંતાનો, એવા વીરના ધારક માનો,
એનુ પિગાના પદમાં પડોએ ! ચાલો આત્મને ઉદ્ગરીએ;
... વીર જ્યંતિ૦ ૧૨

વીરશાયનની શીતલ છંધે, ધધએ સંગહૃત અદ્યાયે !
મતભેદો ને લેહો છોડી, વાડાઓના અથેન ત્રોડી;
તત્ત્વવિદ્યારે અંતર લેડી, ભિથ્યામળિ ને મત્તસર મોડી,
ચાલો વીરનો જય જય કરીએ ! આજા ભગવાનની અનુસરીએ !
... વીર જ્યંતિ૦ ૧૩

અતે કરવામાં આવેલી ડાયરેના માત્રામેળ પ્રમાણે છે. (પ્રત્યેક ચરણે ઉર્મ માત્રા.)

૧ મેશશિઅરે. ૨ આલકૃ. ૩ ચંદ્ર. ૪ પૃથ્વી નેમ સર્વ સહનારા, પરમ ક્ષમાવાન.
૫ કાયણો. ૬ પક્ષી. ૭ વાસિથી છેઠનાર. (પા. ૧૬૬)

ॐ एवं ॐ

श्री जैसलमेर तीर्थ स्तवन् ॥

(मेरी अरजी यह चाल)

जैसलमेर तीरथ को जुहार करो,
प्रभु वंदन पूजन ध्यान धरो—अंचली०

सिद्धाचलादि जैन तीरथ हैं जगत में जानिये,
वैसा ही तीरथ है यही यात्रा करी मन मानिये,
तारे तीरथ भविजन तीर्थ खरो—जैसल० १ ॥

है अपूरव तीर्थ जैसा जाने यात्रा जो करे,
बिन अनुभव जीव जगमें चारगति रुलता फिरे.
तीर्थ यात्रा से फूटे कर्म धरो—जैसल० २ ॥

हे प्रभुजी आप तीर्थकर बने तीरथ करी,
मैं तुमारे तीर्थ में होकर फिरुं कैमे घरी.
अब तो जन्दी से बेड़ा पार करो—जैसल० ३ ॥

नव नवे हैं नव जिनालय माना नवपद पुंज है,
तत्त्व नव प्रभु ने प्रकासे मानो उनकी गुंज है.
ब्रह्मचर्य की शुभ नव बार धरो—जैसल० ४ ॥

ॐ एवं एवं एवं एवं ॥

॥ एवं एवं एवं एवं ॥ ॐ

श्री जैसलमेर तीर्थ स्तवन.

१६८

ॐ श्री जैसलमेर का श्री तीर्थ

तीर्थ स्तवन

पार्श्वं संभव शांति शीतल आदिनाथ सुहावनो,
चन्द्रप्रभ महावीर स्वामी अष्टापदजी पावनो.

श्रीसुपारसनाथ सनाथ करो—जैसल० ५ ॥

आठ मन्दिर है किले में आठ गुण सिद्ध मानिये,
आत्म गढ़ में गति अष्टमी मिलेगी दृढ़ जानिये.

कर्म आठ हरी भवसिंधु तरो—जैसल० ६ ॥

फलोदी से संघ आया संघपति पांचू खरा,
संघपति प्रभु आप होकर संघपति पांचू धरा.

जाने गूढ़ गीतारथ ज्ञानी बरो—जैसल० ७ ॥

अंक वसु निधि चंद्रसाले भोमवारे भेटिया,
वदि फान्युन चौथ को श्रीसंघने दुख मेटिया,
प्रभु तीरथ तीर्थपति सिमरो—जैसल० ८ ॥

आत्मलक्ष्मी नाथ प्रभुजी आत्म लक्ष्मी दीजिये,
तरण तारण विरुद्ध अपना वह मफल कर लीजिये.

प्रभु वल्लभ संघ में हर्ष भरो—जैसल० ९ ॥

ॐ श्री जैसलमेर का श्री तीर्थ

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ-
આતીર્થ્યકરચારિત્ર,

શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૭૮ થી શર.)

જલ્દી એક હજાર ને આડ સોનાના કલશ યાવત માટીના. સિવાય કીમતિ તીર્થ્યકરાલિષેકની તૈયારી કરો. યાવત....તૈયારી કરે છે.

તે કાલે અને તે સમયે અસુરપતિ યમરેંદ્ર યાવત....અચ્યુત ઈંડ આંદ્રા.

ત્યારે શક દેવેંદ્ર દેવરાજ આલિયોગિક દેવોને બોલાવે છે. બોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે-જલ્દી એક હજાર ને આડ સોનાના કલશ યાવત....થીજું તે વિશાળ પ્રમાણુમાં તૈયાર કરો. યાવત....તૈયાર કરે છે. તેના કલશો પૂર્વોક્ત રાજના કળશોમાં સંકની ગયા.

ત્યારખાદ તે શક દેવેંદ્ર દેવરાજ તથા કુંભરાજ મહિ અરિહંતને સિંહાસનમાં પૂર્વાલિસુખ બેસારે છે. એક હજાર ને આડ સોનાના કળશોને યાવત....અલિષેક કરે છે.

ત્યારે મહિનાથ લગવાનના અલિષેક વખતે ડેટલાએક દેવો મિથિલા નગરમાં તથા બહાર સર્વ રીતે ચારે બાજુ દોડે છે (આવ-જ કરે છે)

ત્યારે કુંભરાજ થીજુ વાર ઉત્તરાવકમણું યાવત...સર્વ અલંકારોથી સુશોભિત બનાવે છે. ડીને ડૌટુંબિક પુરુષોને બોલાવે છે. આ પ્રમાણે કહે છે-જલ્દી મનોરમા શિબિકાને તૈયાર કરો. તેઓ તૈયાર કરે છે.

ત્યારે શક દેવેંદ્ર દેવરાજ આલિયોગિક દેવોને બોલાવે છે. કહે છે-જલ્દી અનેક થાંકલાવાળી યાવત...મનોરમા શિબિકાને તૈયાર કરો. યાવત...તે શિબિકા પણ રાજશિબિકામાં સંકની.

ત્યારખાદ મહિનાથ અરિહંત સિંહાસનથી ઉઠે છે, ડીને ન્યાં મનોરમા શિબિકા છે ત્યાં આવે છે, આવીને મનોરમા શિબિકાને દક્ષિણ બાજુ કરી (અનુકૂળ કરી) મનોરમા શિબિકાની ઉપર ચડે છે. ચડીને સિંહાસનપર પૂર્વાલિસુખ બેઠા.

ત્યારખાદ કુંભરાજ અદાર શ્રેણી-પ્રશ્રેણીને બોલાવે છે. બોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે-હે દેવાનુમિત્રો ! તમો નહાઈ યાવત...સર્વ અલંકારોથી બનીઠની મહિની શિબિકાને ઉડાવો, યાવત....ઉડાવે છે.

શ્રીતીર્થીકરચિત્ર.

૨૦૧

યારે શક દેવેંદ્ર દેવરાજ મનોરમાની હક્ષિણી ઉપરની ભાહા પકડે છે (ઉઠાવે છે), ધર્શાનેંદ્ર ઉત્તરની ઉપરી ભાહાને પકડે છે, ચમરેંદ્ર હક્ષિણીની નીચ્ચલી ભાહાને ઉઠાવે છે, ખલોંગ ઉત્તરની નીચ્ચલી ભાહાને ઉઠાવે છે અને ખીંદ દેવો અનુસ્ઠળતા પ્રમાણે મનોરમા શિબિકાને ઉઠાવે છે.

ગાથા-શિબિકાને પ્રારંભમાં હૃપિત ઝંગાડાવાળા મનુષ્યો ઉપાડે છે, ભાહમાં અસુરેંદ્ર, સુરેંદ્ર અને નાગેંદ્રો ઉઠાવે છે. (૧) યલાયમાન ચયપવ કુંડલને ધારણ કરનાર ધચ્છાનુસાર વિકુંખેલ ભૂષણુલાળા દેવેંદ્રો અને હાનવેંદ્રો તીર્થીકર પાલ-ખીને વહે છે (૨)

ત્યારે મનોરમા શિબિકામાં એઠેલ મહિનાથ અરિહંતને આ અષ્ટમાંગલિકો પ્રથમ ચાલે છે. અનુક્રમે. એ રીતે જમાદીનો (ભગવતીસૂત્રનો) પાઠ કહેવો.

ત્યારખાદ મહિનાથ અરિહંતના દીક્ષા ઉત્સવમાં કેટલાએક દેવો મિથિલાનગરીને સાક્ષ કરે છે, યાવત...અંદર વર્ષા અને વિધિની ગાથાઓ પ્રમાણે યાવત... હોડે છે.

ત્યારખાદ મહિનાથ અરિહંત જ્યાં સહસ્રાંત વન છે, જ્યાં શ્રેષ્ઠ અશોક વૃક્ષ છે, ત્યાં આવે છે, શિબિકાથી નીચે ઉત્તરે છે, આભરણું તથા અલંકારો પ્રસાવતી વ્યે છે. ત્યારખાદ મહિ અરિહંત સ્વયમેવ પંચમુદ્ધિક લોચ કરે છે જ્યારે શક દેવેંદ્ર દેવરાજ મહિલના વાળોને અહણ કરે છે, જેને તે ક્ષીરો-દક સસુદ્રમાં પદ્ધરાવે છે.

ત્યારે મહિ અરિહંત સ્વિદ્ધોને નમસ્કાર હોએ એમ કહી સામાયિક ચારિત્રને સ્વીકારે છે.

જે વખતે મહિ અરિહંત ચારિત્રનો સ્વીકાર કર્યો તે સમયે ઈક્રના વચ્ચનથી દેવોના શાખા મનુષ્યોનો અવાજ વાહીનો નાહ અને ગીત-વાદના સુરો શાંત કરવામાં આવ્યા હતા.

જે સમયે મહિ અરિહંતે સામાયિક ચારિત્ર લીધું તે સમયે મહિ અરિહંતને માનવી ધર્મમાં શ્રેષ્ઠ મનઃપર્યવજ્ઞાન ઉપજયું.

મહિનાથ ભગવાન જે હેમતંકડતુનો ખીંદે મહિનો, ચોથે પક્ષ, પોષ શુંકલ તે પોષ શુહિ ૧૧ હિવસે * પૂર્વાંહકાળ સમયે પાણીરહિત અઙ્ગમ લક્ષ્માન અધિની નક્ષત્રમાં ચંદ્રનો ચોગ આવતા ત્રણુસો સ્વીઓની અલયંતર પર્ષફા સાથે ત્રણુસો પુરુષોની બાહ્ય પર્ષફા સાથે સુંડ થઈ પ્રવજિત બન્યા.

મહિનાથ ભગવાનની પાછળ (સાચે) આ આઠ રાજકુમારોએ દીક્ષા

* મહિનાથ ભગવાનનું દીક્ષા કલ્યાણક માગશર શુહિ ૧૧ તિથિએ મનાય છે, જે આવશ્યક સૂત્ર પ્રમાણે છે. (મા. શુ. ૧૧ તિથિએ અધિની નક્ષત્ર વધારે સંભવિત છે).

લીધી. તેના નામો—નંદ, મિત્ર, સુમિત્ર, બળમિત્ર, ભાનુમિત્ર અમરવતિ, અમરસેન અને મહસેન (ગાથા-૧) ત્યારે ભુવનપતિ બ્યંતર-નિયોતિષ્ક, તથા વૈમાનિક હેવો મહ્લીનાથ અરિહંતનો દીક્ષા મહિમા (નિષ્કમણોત્સવ) કરે છે, કરીને જ્યાં શ્રેષ્ઠ નંહીથી દીપ છે ત્યાં અહૃદાદ મહેત્સવ કરે છે. કરીને ચાવત....જય છે.

ત્યારાદ મહિઅરિહંત ને દિવસે દીક્ષિત થયા તે જ દિવસના પાછલા ભાગમાં* અરોકવૃક્ષની નીચે પૃથ્વીશિલા ખડ્ઝમાં શ્રેષ્ઠ સુઆસનમાં હાતા શુભ પરિણામે પ્રશસ્ત અધ્યવસાયોએ પ્રશસ્ત લેશ્યાઓએ વિશુદ્ધતર લેશ્યાઓવડે તે આવરણુવાળા કર્મ-રજ્ઞને આદ્ધ કરનાર આપૂર્વકરણ (આઠમું શુષ્ટસ્થાનક) માં પ્રવેશીને અનંત ચાવત.....કેવળજ્ઞાન-કેવલદર્શાન પામ્યા. (સૂત્ર ૭૭)

તે કણે અને તે સમયે સર્વ દેવાના આસનો ચાલે છે. અરિહંત સમોસરે છે, હેવો ઉપહેદા સુણે છે, અષાનિહિક મહેત્સવ જાટે નંહીથીરમાં પહેંચે છે. ને દિશાએથી આંદ્યા હતા તે દિશાએ પાછા જય છે. કુંભરાજ પણ નીકળે છે.

ત્યારે તે જિતશાનુ વિગેરે છાંચે રાન્જાયો મોટા પુનને રાજ્યપર બેસારી હુારો આદમીથી ઉપડાતી શિબિકામાં ચડીને સર્વ વડ્ધિથી જ્યાં મહિલ અરિહંત છે ત્યાં આવે છે. ચાવત.....પર્યુખાસના કરે છે. ત્યારે મહિલ અરિહંત તે મહાપરિષફ્ટમાં કુંભરાજને તથા તે જિતશાનુ વિગેરેને ધર્મ કહે છે. પરિષફ્ટ ને તરફથી આવી હતી તે તરફ આવી ગઈ. કુંભરાજ શ્રમણોપાસક થયા, સ્વિકાર કર્યો. પ્રભાવતી પણ શ્રાવિકા બની

ત્યારાદ જિતશાનુ પ્રસુખ છાંચે રાન્જાયો ધર્મ સાંભળીને હે ભગવન ! એમ કહેતા દીક્ષિત બન્યા. ચૌદ્પૂર્વી બની અનંત કેવળજ્ઞાનદર્શાન સાધી સિદ્ધ થયા.

ત્યારાદ મહિલ અરિહંત સહસ્રાભ્રવનથી નીકળે છે, નીકળીને બહારની ભૂમિમાં (હેશોમાં) વિહાર કરે છે.

મહિલનાથ ભગવાનને લિષગ્ર વિગેરે ૧૮ ગણો અને ૧૮ ગણુધરો હતા. મહિલનાથ અરિહંતને ૪૦૦૦૦ શ્રમણોની ઉત્કૃષ્ટ સંપદા હતી, બધુમતિ વિગેરે ૫૫૦૦૦ સાધીએની ઉત્કૃષ્ટ સંપદા હતી, આવકેની ૧૮૪૦૦૦ ઉત્કૃષ્ટ સંપદા, શ્રાવિકાએની ઉદ્યોગોની ૩૬૫૦૦૦ ની ઉત્કૃષ્ટ સંપદા હતી. ૬૦૦ ચૌદ્પૂર્વીએ ૨૦૦૦ આવધિનજાની, ૩૨૦૦ કેવળજાનીએ, ૩૫૦૦ વૈક્રિયલિધધારી, ૮૦૦ મનઃપર્યા-જાની, ૧૪૦૦ વાદી, ૨૦૦૦ અનૂતરોપાતિક મુનિએ હતા. (અપૂર્વ)

* આવશ્યક સૂત્રમાં મહિલનાથ ભગવાનને કેવળજાન કાળ ભાગશર માસમાં દિવસના પૂર્વ ભાગમાં સૂચ્યવેલ છે અને અહોરાત્રિનો છબ્બરથ પર્યાપ્ત હેખાતેલ છે. —દીકાકાર + સમવાયાંગસૂત્રમાં ૫૮૦૦ આવધિનજાનીએ લખ્યા છે.

પરમાર્થ માર્ગમાં નહતા આડ વિદ્ધો,

૨૦૩

પરમાર્થ માર્ગમાં નહતા આડ વિદ્ધો.

પરમાર્થ પથના પથિકે એક એક પગલું સંભળીને ચાલવું જોઈએ. આ માર્ગમાં અનેક વિદ્ધો છે, પરંતુ તેમાંથી મુખ્ય આડ વિદ્ધોના સંબંધમાં કાંઈ આદોચના કરીએ છીએ. તે આડ પ્રકાર ૧ આલસ્ય, ૨ વિલાસિતા, ૩ પ્રસિદ્ધિ ૪ માન-ભડાઈ, ૫ શુરૂપણું, ૬ ધાર્યાદેખાવ, ૭ પરદોષચિન્તન અને ૮ સાંસારિક કાર્યોની અત્યંત અધિકતા એ છે.

આલસ્ય—આળસી મનુષ્યનું જીવન તમોમય રહે છે. તે કોઈપણ કાર્ય પરિપૂર્ણ કરી શકતો નથી અને તે રીતે જ જીવનના ઠદ્વસો તેના પુરા થાય છે. તે મનુષ્ય પરમાર્થની વાત સંભળે છે, સંભળાવે છે, તેને તે સારી પણ લાગે છે પરંતુ પ્રમાદ તેને સાધવામાં તત્પર થવા હેતો નથી. શ્રદ્ધાવાન પુરુષ પણ આળસના કારણથી ઉદેશ-સિદ્ધિ તક પહોંચી શકતો નથી, તેટલા માટે શ્રદ્ધા-સાથે તત્પરતાની આવશ્યકતા શાસ્કોચે બતાવી છે. આળસ સહા એ લાવના ઉત્પન્ન કરે છે કે શીકર શું છે? એથી તે કરી લેશું. કહાય તે મનુષ્યના મનમાં કાંઈ કરવાની ભાવના ઉત્પન્ન થાય છે કે તે જ વખતે પ્રમાદ, તન્દ્રા, આલસ્યાદ્દિ તેના સ્વરૂપમાં આવી તેને ઘેરી લે છે જેથી પરમાર્થ માર્ગમાં વિચરનારે તેનો કોઈપણ પ્રકારે નાશ કરવો જોઈએ.

વિલાસિતા—વિલાસી પુરુષોને મોજશોખના સાધનોનો ઉપયોગ કરવા માંથી કુરસદ ભળતી નથી જેથી તે સાધન કેવી રીતે કરી શકે? કદાપિ કોઈ વખત મહાત્માનો સંગ કરે છે કે વખતે ક્ષણભર તો એવી છંચછા થાય છે કે કું અજન કરું, પરંતુ વિલાસિતા તેને તેમ કરવા હેતી નથી. મોજશોખના સામાન ખરીદવા અને તેનું મૂલ્ય ચૂકાવતાં અન્યાય અને અસત્યની પરવા નહિં કરતાં ધન કમાવાના કામમાં જ તૌટું જીવન નિરંતર વિતે છે. વિલાસના સાધન ખરીદવામાં આવશ્યક કે અનાવશ્યકનું ધ્યાન છાડીને જ્યાં જ્યાં તેવી ચીજે હેઠે તે ખરીદી લે છે, જેથી નથી પરવા કરતાં ઝૂપીયાની કે અન્ય પ્રકારના પરિણામની. રાતદીન વિલાસ અને મોજશોખની સુંદરમાં-સુંદર ચીજેનો તે આહુક હોવાથી તેની જ ચિંતામાં રાતદીનસ લાગી જતો હોવાથી વૈરાગ્ય તો તેની પાસે આવે જ શી રીતે? આવા મનુષ્યો કરેડુપતિ જેવા હોય છે તે કંગાળ થઈ ગયા પણ હેખાય છે અને અર્થકિદની સાથેની આહતથી પ્રતિકૂળ સ્થિતિમાં રહેવામાં બાધ્ય હોવાના એક મહાન કષ્ટ તેમને વિશેષ ઝૂપમાં ભોગ-

વખું પડે છે. કે મનુષ્ય માત્ર ભગવત પ્રાપ્તિને ચાહે છે પરંતુ વૈરાગ્યને આહોટો નથી અને સાહુ જીવન વિતાવવા સંકોચનો અનુભવ કરે છે તે ભગવત પ્રાપ્તિના માર્ગપર અત્રેસર થઈ શકતો નથી; પરંતુ તેવા મનુષ્યો વિલાસિતાનો ભાવ જે પોતાના મનમાં આવે કે તો તુરત કાઢી નાંખે તો વધતું જતું વિલાસીપણું અહયણું ન કરે તેટલા માટે તેમણે વિશેષ સાવધાન રહેલું જોઈએ. વિલાસી-પુરુષોનો સંગ કરવો અથવા તેની આસપાસ રહેલું તે પણ વિલાસીપણુંમાં ફ્રસાવવાવાળું છે, તેટલા માટે વિલાસ કે વિલાસીપણુંને શરૂ સમજુ તેનો સર્વથા નાશ કરવા સર્વ બાબતોમાં સાદાઈપણું આચરણ કરવું જોઈએ. વિલાસી-પણુંમાં અનેક હાનિ આવે છે છતાં ૧ ધનનો નાશ, ૨ આરોગ્યનો નાશ, ૩ આચુનો નાશ, ૪ સાદાઈના સુખનો નાશ, ૫ દેશના લાલોનો નાશ, ૬ ધર્મનો નાશ, ૭ સત્યનો નાશ, ૮ વૈરાગ્યનો નાશ, ૯ લક્ષ્મિનો નાશ અને ૧૦ જીનનો નાશ : આ દ્વારા ક્ષય સુણય છે.

પ્રસિદ્ધિ:—સંસારમાં જ્યાતિ છે કે જે પરમાર્થ સાધન માર્ગનું એ એક મોદું વિધન છે. ભગવત પ્રેમ સાધતા આત્મકલ્યાણ ધર્મનારે-કરનારે બહુ જ છાનું રહેલું જોઈએ; નહિં તો તેની પ્રસિદ્ધ થતાં ચારેખાળુથી લોકો તેને પોતાના કરવા અનેક પ્રયત્નો કરે છે જેથી તેમ છતાં સાધકને સાધના કરવા માટેનો સમય મળવો પ્રાપ્તે કઠણું થઈ પડે છે. જીવનની અંતર્મુખી વૃત્તિ અહિર્મુખી થઈ પડે છે અને છેવો અહિરાતમા થબું પડે છે. પોતાની જ્યાતિ વિશેષ વિશેષ થવા માટે ધર્મ અને તેના કિયાકાંડ એવા કરી બતાવે છે, ધર્મ માર્ગ પૈસા એવી રીતે વાપરે છે કે લોકો પોતાના માટે વાહુ વાહુ કેમ બોલે ? આ ધર્માવાળા હંલી જ ગણ્યાય. લોકોને ઉપરેશ પણ તે હેતુએ એવો આપે છે અને પાઠ એવો ભણ્યાવે છે કે બીજા કરતાં પોતે સંસારથી ન્યારો જ છે, પરંતુ તેમના તેવા યશમાં ખામી આવતાં હૃદયન્યવાલા કાંતો લભ્યું હું છે કાંતો તેની આડે આવનાર કે તેને નહિં સંમત થનારને એક બીજી રીતે મીઠાશલરેલી રીતે નિંદે છે કે તુકશાન કરે છે. હુનિયામાં એવી સફાઈથી વર્ષોના વર્ષો સુધી તેવી રીતે જ્યાતિ મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે કે મુન્ય અસતાં પોતો જણ્યાદ આવે છે. પ્રસિદ્ધિમાં પ્રિયભાવ ઉત્પન્ન થવાના કારણે તેને તે સહા વધારવા ચાહે છે જેથી દિવસાનુદિવસ અધિકાધિક લોકો સાથેનો પરિયચ પ્રાપ્ત કરી લેતો નથી એ પણી અસલનું સાધક સ્વરૂપ રહેલું નથી. અને પ્રસિદ્ધ કાયમ રાખી લેવાથી તે હંલ કરવો શરૂ કરી હે છે અને તેમ થતાં નિરંતર તે જ માટે આત્મધ્યાન થતાં નવા નવા ઢોંગ રચ્યા કરે છે. પણી તેમનું જીવન કપટ, હુંખ અને સંતાપનું ઘર બની નથી એ. આ સંસારમાં આવી રીતે જે સાધકની પ્રસિદ્ધિ નથી થઈ અને સારધાર રહેલ છે તેને મહા લાગ્યવાન સમજ્યો.

પરમार्थ માર્ગમાં નહતા આઠ વિધો.

૨૦૫

૪ માન-બડાઈ—આ મીઠી છરી છે, હેખવાથી બહુ જ મનોહર લાગે છે પરંતુ સાધન-જીવનને નષ્ટ કરી હે છે. સંસારમાં ઘણા મોટા પુરુષોના બહુ જ મોટા મોટા કાર્યો માન-બડાઈના મૂલ્ય પર વેચાઈ જય છે. અસલ ઇલ ઉત્પત્ત કરવા પહેલાં તે સર્વ માન-બડાઈના પ્રવાહમાં વહી જય છે. બડાઈ મીઠી લાગી કે સાધન-પથતું પતન શરૂ થયું સમજવું અને આગલ ચાલતા પછી સર્વે કાર્યો બડાઈને લીધેજ થયા કરે છે. અસલી ઇલ ઉત્પત્ત કરતાં પહેલા તે તમામ માન-બડાઈના પ્રવાહમાં ચાલ્યો જય છે. માનની અપેક્ષાએ બડાઈ અધિક પ્રિય માલુમ પડે છે. મોટાઈ પ્રાપ્ત થવાથી મનુષ્ય માનને જરા ફર કરી હે છે. લોકો પ્રશંસા કરે તેથી માન છાડી સર્વેથી નીચે એસી જય છે. કદાચ માનપત્ર આપનાર મળે તો મોટાઈ હેખાડવા પથમ ના પાડે, અને અન્ય દ્વારા પ્રયત્ન કરાવી પ્રાપ્ત કરે છે. બડાઈ મીઠી લાગી કે પતન થયું સમજવું. વૃદ્ધાવસ્થા થઈ હોય, હુદ્ધય, મગજ, શરીર, ઇદ્રિયો ભરાપર કામ ન કરી શકે છતાં જ્યાં ત્યાં મોટાઈ મારે માણું માર્યા કરે છતાં લોકોને તો કહે કે આપણે તો બધું છાડી દીધું છે. એટલું જ નહિ પણ મોટાઈની અપેક્ષાથી જ સર્વ કામો થયા કરે અને કરે. જ્યાં કોઈ કારણુથી પરમાર્થ સાધનમાં રહેનાર મનુષ્યોની કોઈપણ કારણે નિંદા થવા લાગે ત્યાં આ લાઇશ્રી તેને છાડી જે કાર્યોમાં મોટાઈ થતી હોય, જ્યાં જે પક્ષ વખાણું કરે, જ્યાં માન મળે જ્યાતિ મળે ત્યાં તેનામાં લાગી જય. પછી ધર્મપણું રહે કે નહિં, અથવા ભૂતકાળમાં પોતાના વિચાર, વાણી કે કલમવડે શું વર્તન, પ્રકૃતિ, હિલચાલ કે ભાષણુલાણુ, ઉપહેશ હતો અને આજ શું થાય છે શું લખાય, ઓદાય છે તેતું પણ તેને લઈને ભાન ભૂલી જય છે. જેથી મનુષ્યે આવી જતની માન-બડાઈ-મોટાઈની છંચાનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ. કારણ કે આ વાસના અહુ જ ભૂરી છે. આખા જીવનતું ધર્મ, જ્ઞાન, કિયાના ઇળને લુલુ બનાવી હે છે અને વખતે નષ્ટ કરી હે છે. માલુમ પડે છે કે કદાચ જરા પણ નિંદા જે થવા માંડે તો તે અધિય લાગે છે અને મોટાઈ સાંભળવામાં આવતાં સંતોષ પ્રાપ્ત થાય છે અને આનંદની લહરી હોડપર જણ્ણાય તો જણ્ણવું કે તે પુરુષને મોટાઈની છંચા તીવ્ર છે અને તેથી જ સર્વ કાર્યો સુખપણે કર્યાછે અને કરે છે.

પરમાર્થ દૃષ્ટિએ માન-બડાઈની છંચા અત્યંત ત્યાગવા લાયક અને નિંદનીય હોવા સાથે પરમાર્થ સાધન પ્રાપ્તિ માટે-આત્મકલયાણના અભ્યાસી માટે સેવાલાવી માટે તો જરૂર નીચે પાડનારી છે. (ચાલુ)

—અનુવાદક ગાંધી

○
 ○ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.
 ○ (અતિહાસિક હષિણે.)
 ○ ○ ○ ○ કેખક:—મુનિ ન્યાયવિજ્યજ ઽઽ૽૽૽૽

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮૬ થી શરૂ)

ને કે કવિશ્રીએ તો મુર્શિદાભાદ્રાનું પણ બહુ સુંદર વર્ણન કર્યું છે, પણ સ્થાનાબાબે તે નથી આપતો.

“ કોસ હાઠસો જણાલે, પરણાથી એ ગાંભ,
 સેયંવરા આસંવરા, સહુ રહેં એક ઢામ. ૧
 જણ ગામે જનરાજને આવક સેવે નિત,
 ગુણવંતા ગુરુની ભગતિ કરે ઉદારહ ચિત. ૨
 મનુષાભાદ્રો મઝાર આવક સવલા સુપકાર હોએ; સુન્હર સુણુંયોળ
 ઓસવંશ સિરહાર ઢાનીપણ ઉદાર હોએ. સું. ૩
 વીર, ધીર વિષ્યાતા ધરમિતે, સુપાત્ર હાતા હોએ,
 વંધા શ્રી ગુરુના પાય હુરષ્યા હીયડામાંહિ હોએ સું. ૪
 યાત્રાંયુરૂળ પધારો મન ચિંતા કારિજ સારોહોએ,
 સામથી મારગે કરી જોઈ હંતે હીધી લકેરી હોએ. ૫

મુર્શિદાભાદ્રાના રાજમહેલથી લગભગ ૧॥ માધ્યલ દૂર મહિમાપુર છે. અડી ભારતઅંધુભારતાધીપક જગતોઠના વંશજ રહેં છે. જગતોઠના કસોટીના મહિરનાં દર્શન કર્યાં. મંદિર બહુ જ સુંદર અને સુશોભિત છે. મહિરના ખંભા અને છતો પૂર્વકાલિન મહિરનું ગૌરવ ગર્વપૂર્વક ગાય છે. કસોટીની પરીક્ષા કરવા ધણાય કૈન યત્તિએઓ સોનાની વીઠિએથી તથા ખીજા સુવર્ણના આખૂષણાથી લોટા કર્યો છે જે જોયા. મહિર નાનું, નાજું, રમણીય છે. મૂર્તિએ પણ બહુ જ અભ્ય અને સુંદર છે. કસોટીનું મહિર આ સિવય ખીજે સ્થાને નથી જોયું. કસોટીની મૂર્તિએ તો જોઈ છે. જે વખતે આખું મંહિર કસોટીનું હશે, ત્યાંની મૂર્તિએ પણ કસોટીની, હિરાની, પત્રા અને નીલમની હશે તે વખતે મંહિર કેવું સુંદર અને અભ્ય હશે તેની માત્ર કહ્યના જ આવે છે, પણ એક જમાનો એ હતો કે કસોટીના મંહિરમાં હિરા, પત્રા, નીલમ અને કસોટીની મૂર્તિએ હતી. આ મંહિરમાં અત્મારે તો પૂર્વના મહિરનાં અવશેષો માત્ર દાખિયાર થાય છે, હાલમાં અહોની મૂર્તિએ અન્યત્ર વિવભાગ છે.

પહેલાં જગતોઠની ડાડી ગંગા કિનારે હતી. કસોટીનું અભ્ય મંહિર પણ લાં જ હતું. આખા હિન્દુરતાનમાં આ મંહિર, તેની રચના અને અભ્યતા માટે અનોદ ગણ્યાતું હતું, પરન્તુ ભાવીના ગર્ભમાં શું સમાયું છે તે મહાશાની સિવાય ખીજું ડોણ જાણી શકે તેમ

૧ મુર્શિદાભાદ્રાના રેશમની ડલ્પત્તિ ધણી થાય છે. તેમાં એ પ્રકાર છે. એક જીવાને—ઝડાઓનો સંહાર કરીને અને ખીજુ અંદરથી એની મેળે જીવનો બહાર નીકળી લય છે તે. આ રેશમ હલકા પ્રકારનું ગણ્યાય છે પણ શુદ્ધ ને પવિત્ર કેવાય છે. બાકી અંગેને આબ્યા પણ કીડા મારવાનો પાપ—દ્વારા વધ્યા લાગે છે.

अभारी पूर्वोहशनी यात्रा।

२०७

छ. गंगामां-बागीरथीना लीषणु पुरप्रवाहे जगतशेषनो अंगलो, मंहिर अने लक्ष्मी-भृंजभीनहोस्त कुरुं. सारपधी अच्युं ते जगतशेषना पुत्रोमे लीधुं, तेमां कसोटीना मंहिरना अंला आहि ने मल्युं ते एकहुं करी हालना स्थाने अंगलो अने मंहिर अंधार्या

गंगाना ए लीषणु पुरप्रवाहमां जगतशेषनोः वैभव, गौरव, प्रभुता अने लक्ष्मीहेवी तथाध गयां-रीसाध गयां; ते रीसाधज गयां छे. पुनः जगतशेषना धर सामे तेमणे ज्ञेवानी दृक्कार पण् नथी राखी. अमे जगतशेषनी भूतकलिन पारस्थिति, तेमनां गौरवनो धतिलास, तेमनो वैभव अने साख्यभी, अचल धर्मशक्ता, धर्म अने तीर्थ माटे प्राणी पण् परवा न राखनार धर्मवीर तरीके अने तेमना पतननां-विनाशनां घरा कारणो. सांख्यां अने वाच्यां ए कृष्ण धतिलास सांख्या अभारं हृष्य द्रवी उठयुः. एक जैन धर्मेना वीर-पुरुषनी भारतना सपुतनी आ हशा सांख्यी केना हृष्यमां कारी घा नहिं लागे? आटलुं छतांय धतिलासकेखडोमे आ भद्रपुरुषने धण्डा अन्याय कर्तो छे अने तेमां पण् ते जैन द्वावामात्रथी तेमना ग्रति अहु ४ निष्ठुर अने निर्दिष्टापूर्वकतुं वर्तन कुरुं छे. अभीयंदना पात्रने जगतशेषना पात्र साथे सेणभेण करी नाखीने अन्यायनी अवधि करी छे. जैन पत्रनी भेट 'जगतशेष' मां पण् आनुं ज्ञेष्यं तेवुं परिमार्जनं नथी थयुं. डेटलीक सत्य विगतो नथी आवी. आ माटे ४ भारतमां अ-घेलुरन्य; जगतशेष (अंगाली) आ अन्ने पुस्तको ज्ञम छे. एक तो अमे वांच्यु छे. अमां धर्मी सत्य विगतो आवी छे, परन्तु अरो धतिलास तो जगतशेषना वंशज पासेथा भगे तेम छे. जगतशेषतुं कसोटीतुं मंहिर, तेमनी धर्मशक्ता अने वैभवतुं छवांत द्रष्टांत छे, तेमज भजिनो पदंग शाळजडानना भयुरासननी प्रतिकृति आहि पण् तेमना वैभवतुं द्रष्टांत छे. वर्तमान जगतशेष पण् धर्मशक्ताणु अने सञ्जग्न छे. श्रीटीशसरकार जगतशेषने तेमनां हातीमा हता त्यांसुधी वर्षीसन आपता. हालमां ते पण् अंध छे. छतांय जैनोमां तेमनुं भान अने गौरव सारां छे. अलींता सुंदर अनमंहिरनां हर्षन करी अमे करजोला आव्या भिजमापुरथी ॥-०॥ भाईल दरो.

अलीं विशाल उद्घानमां-अगीचामां लव्य ज्ञानात्य छे. ग्रतिमालु अहु ४ मनोहर अने आकर्षक छे. आहिनाथप्रभु भूषणनायक छे ने यमतारी अने प्रभावशाली छे. आना उपर ने लेख छे तेटली प्राचीन मूर्ति अमने न वागी. रथना अने स्थापत्य ज्ञेतां कहि पण् अमने बताव्या तेटलो जुनो समय न होइ शके एम अभारं भानपुं छे. बालुश्री लक्ष्मीपतिसिंहज्ञे आ लव्य मंहिर अने विशाल अगीचो अंधावेल छे, लांथी विहार करी चार डाश भालुचर आव्या.

अलीं आवडेनां ५० धर छे. संभवनाथ प्रभु, अरनाथ प्रभु, विमलनाथ प्रभु, तथा आहिनाथ प्रभुनां मंहिरो छे. मंहिरो विशाल अने लव्य छे. अलींथी ०॥ थी ०॥ भाईल दूर श्रीर्तिअगमां पार्श्वनाथ लगवानतुं मंहिर छे. अलीं कसोटीनी सुंदर लव्य मूर्ति छे. आ ग्रतिमालु जगतशेषना कसोटीना मंहिरमांथी आवी होय तेम लाग्युं. अलींथी गंगाने सामे काढे ४ ओ॥ माईल दूर अज्ञमगंज आव्या

कलकत्ताथी अज्ञमगंज आववा माटे ऐ रस्ता छे. अमे आव्या ते रस्तो वधारै उपकारक छे. ऐशक आ रस्ते सर्पाहिनो लय छे पण् उपयोगथी विचरनारने वांधा ज्ञेवुं नथा. रेवे रस्ता पण् ऐ छ. एक कलकत्ताथी हावरा थधने लय छे अने ते अज्ञमगंज

ઉત્તારે છે. અજુમગંજ સીરી સ્ટેશનની સામે જ શ્વેતાંધર ધર્મશાળા છે. અહીં આવનાર દરેક યાત્રીને પ્રાય: પ્રથમ વિવસે તો બાયુ સુરપતસિંહણ તરફથી અવશ્ય નિમંત્રણ હોય છે. અહીંથી અજુમગંજના વધાં મંહિરોનાં દર્શન કરી હોડીથી નહિ પાર કરી વાહન છચ્છુક અહસ્થશ્રાવક વાહનકારા બાલુચર (આર્તિભાગ સાલિત) કટગોલા અને મહિમાપુર આહિ સ્થાનના મંહિરોનાં દર્શન કરી પૂન: નહી કાંઈ આવી હોડીથી નહીપાર કરી અજુમગંજ ધર્મશાળામાં આવે છે આ રસ્તો વધારે અનુકૂળ છે. બીજે પણ રસ્તો કટવા થઈ અરદાન થઈને જાય છે. ત્યાં ૩૦ માઠલની કાચી સડક આવે છે, અને નહીએ પણ આવે છે તેમ થોડું ચક્કર પણ છે. જોકે અમે ગયા તે રસ્તો કે જે અહીં આપ્યો છે ત્યાં પણ કાચી સડક જ છે પણ સડક સારી છે. નહી આવે છે પણ સગવડતા મળે છે. બીજે રેલ્વે રસ્તો સ્થાલદા થઈને બાલુચર જાય છે પણ આવકોને તો કલકત્તાથી હાવરાથી અજુમગંજ લાઇન વધારે અનુકૂળ પડે તેમ લાગે છે.

અજુમગંજ-અહીં આવકનાં ૮૦ ધર છે. બાલુચર અને અજુમગંજમાં ધણ્યા ધનાલય, શ્રીમાન અને ધીમાન જૈન વિવસે છે. મુશ્શિદાખામાં રહેતી અસલ જૈન વસ્તી ક્યાં ગઈ તેનો પત્તો નથી કિન્તુ અહીં અત્યારે વિદ્યમાન જૈનોમાં તો ધણ્યાખરા રાજપુતાનામાંથી આવેલ છે. જે કે તેઓ પણ અત્યારે તો બંગાલીભાયુ બન્યા છે. મોટા જગીરદારો અને રાજ્યો તરીકે તેમની જ્યાતિ છે. તેઓનો આતિથ્યસલ્કાર પાછળની ભાવના અને વાણીની મીઠાશ અદ્રિતીય છે એમ કહું તો ચાલે. તેઓમાં રહેલ વિનયલાવ, નમતા અને સંજ્ઞનતા જરૂર પ્રશંસનીય છે. અવપિ અહીં સ્વીએમાં એઝલ-પડહનો રિવાજ સખત છે પરન્તુ ખુશી થવા જેવું એ છે કે બાલક અને બાલિકાએ સાથે જ રીતન પ્રાપ્ત કરે છે. લિન્દ, બંગાલી અને ધુંગલીશ પણ શાખે છે. ધાર્મિક જ્ઞાન પણ સારું પ્રાપ્ત કરે છે. અહીંની જૈત પાહશાળા બહુ સારી છે. જે કે ડેટલાંક કુદુંબનાં ફરજાંહો બણ્યવામાં આગળ વધે છે, પરન્તુ ધણ્યાખરાં તો પોતાનાં બાળકોને અપ જેગું બણ્યાથી ધતિશી માને છે.

અહીંના આવકામાં ધાર્મિક જ્ઞાન કદાચ એષ્ટું હશે પરન્તુ અદ્ધાની વિપુલતા છે. અદ્ધાનું અરણ્યાં નિર્મલ વહે છે. તેમનામાં રહેલ ધર્મઅદ્ધા, ભાવના અને દઢ ધર્મરાગ એ ખાસ અહણુ કરવા લાયક છે. અહીં શ્રી અને ધીનો સંગમ થયો છે. યદિ તેનો વિવેકપૂર્વક સુંદર ઉપયોગ થાય તો જૈન સંધને ધણ્યો ફાયદો થાય. અહીં નવજિનમંહિર છે. શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું; શ્રી બુદ્ધસિંહણ બાયુવાળું; શ્રી ચિન્તામણી પાર્શ્વનાથનું; સિતાબ્યંદળ નહારવાળું; સુમતિનાથ પ્રભુનું; શ્રી પવાગ્રભુનું; શ્રી જોડીપાર્વનાથજનું; ધર હેરાસર; હરખચંદળ ગુલેખચાનું શાન્તિનાથ પ્રભુનું. શ્વે. ધર્મશાળા-ઉપાશ્રય નજીકનું શાન્તિનાથ પ્રભુનું, તથા ધનપતસિંહણ દુગડનું વિશાળ આદેશાન શ્રી સંભવનાથ પ્રભુનું મંહિર. તેમાં પ્રતિમાણ પણ બહુ જ વિશાળ અને મનોહર છે. ઉપર તથુ માળ છે ત્યાં અર્વાચીન પ્રતિમાઓ પણ ધણ્યી છે. રામ અગીચાનું તથા ગામ બહાર શામળાયા પાર્શ્વનાથજનું. અહીં ગુરોદ્ધારની જરૂર છે. નવલભાજ નિર્મલકુમારસિંહજનો અગીએ કે જેમાં વિવિધ પુણો પ્રભુપૂજા માટે થાય છે. આમાં પુણોની વિવધતા, સુંદરતા તથા તેની પ્રયુરતા કરવા માટે બાયુજી ધણ્યો પ્રયત્ન લ્યે છે. તેમનું નાનકડું મ્યુઝીપમ પણ પુરાતત્વ દ્રષ્ટિએ જેવા યોગ્ય છે.

પ્રક્રિમાં છુપાયલા પ્રશ્નોત્તરો.

૨૦૬

પ્રક્રિમાં છુપાયલા પ્રશ્નોત્તરો.

- ૧ પાપતુંથંધી પુષ્યનો પ્રભાવ નલે કયાં સુધી ?
- ૨ સતીના હુઃખનાં આવરણ નલે કયાં સુધી ?
- ૩ હંલીના એ હંલ હુનીઆમાં નલે કયાં સુધી ?
- ૪ ગર્વીધીના ગર્વ ગુમાન નલે કયાં સુધી ?
- ૫ સત્યલોપી અસત્ય નલે કયાં સુધી ?
- ૬ અજ્ઞાનાંધકારનાં પડળ નલે કયાં સુધી ?
- ૭ જ્ઞાનવિહીન તપનો પ્રભાવ નલે કયાં સુધી ?
- ૮ જેર જુદ્ધમથી પ્રગટાવી ધર્મભાવના નલે કયાં સુધી ?
- ૧ પડે છે પાપતુંથંધી પુષ્યનો પ્રભાવ માત્ર એ ઘડી,
જુએ પ્રભાવ પાડતો હિરણ્યકશ્યપ મર્યાદ લડી લડી.
- ૨ આવરણ સતીનાં હુઃખનાં ટકે છે માત્ર એ ઘડી,
સંઠટ ગચ્છા ચંદ્રનાણાનાં ને તૂટી ગઈ પળમાં એકી.
- ૩ હંલીના હંલ હુનીઆને દરે છે માત્ર એ ઘડી,
મયૂર બાણુદ્ધિના હંલ તૂટ્યા માનતુંગાચાર્યથી.
- ૪ ગર્વીધીના ગર્વ ગુમાન નલે છે માત્ર એ ઘડી,
પ્રચંડ એ હેવડપના ગુમાન તૂટ્યાં વીરની એક સુષ્ણીથી.
- ૫ સત્યલોપી અસત્ય નલે છે માત્ર એ ઘડી,
સતી સીતા પર આંધું આળ ગયું વહિથી.
- ૬ અજ્ઞાનાંધકારના પડળ રહે છે માત્ર એ ઘડી,
ઓધ પાર્યો ગુરુની વાણીથી રાજ પરહેશી.
- ૭ જ્ઞાનવિહીન તપનું ઇળ રહે છે માત્ર એ ઘડી,
મરી થયો ચંડકૌશિક એ મહા તપસ્વી.
- ૮ જેર જુદ્ધમથી પ્રગટાવી ધર્મભાવના ટકે એ ઘડી,
દાસી કપિલાએ દીધું હાન પણ ચાટવાથી.

વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.

અમદાવાદ

વાડાનો હુરાથણ કોને છે ?

તા. ૨૬-૧-૩૩ ના જૈનમાં “વાડાનો હુરાથણ” સ્થાળાવાળો સ્થાનક-
વાસી સંપ્રદાયના મુનિ છોટાલાલાલણાં લખેલો નાનો લેખ પ્રગટ થયો છે, એ
લેખમાં લેખકે પોતાની સમભાવ અવસ્થા બતાવી છે અને ઉત્તરવા માટે મહુન
ન મળવાથી ચીડાઈને મૂર્તિપૂજનો ઉપર મોટો આશ્રેપ કર્યો છે. આ લેખ
વાંચ્યાને કેટલાક હિસ્સો વીતી ગયા. નિરંતર વિચાર કરતો હતો કે આનો ઉત્તર
આપુ પરંતુ કારણુંને લઈને વિચાર કર્યો જતો હતો. અંતે એ વિચાર હું દખાવી
શક્યો નહીં તેથી આ ઉત્તર હેવા પ્રેરાયો છું. વસ્તુસ્થિતિનો જેને અનુભવ
થાય છે તે જ બતાવી શકે છે. મહુને અનુભવ થવાથી સાચો વાડાનો કહાથણ
કોનો છે એ બતાવવા જ પ્રેરાયો છું. લેખક પ્રત્યે મહારો રોષ નથી કે દ્રેષ્ણ નથી
પરંતુ સાચી વસ્તુ બતાવવી એ મહારો ધર્મ હોવાથી જ હું આ ઉત્તર
લખી રહ્યો છું.

છોટાલાલાલણ ! જે આપ સમભાવ અને વીતરાગ અવસ્થા સમજ હોત
તો આ ઉદ્ઘમ આપ કરત જ નહીં, પરંતુ પરોપદેશો પાંડિત્ય આ લોકોકૃતિને
સાર્થક કરવાજ પોતાના ધરને ન તપાસતાં હોકટ હેઠે. મૂર્તિપૂજનો ઉપર મોટો
આશ્રેપ કરવા તૈયાર થયા છો. કહાથણ કોનામાં વમારે છે એ પ્રથમ ધ્યાનમાં
લેવાની જરૂરત છે. ઝોટા કહાથણને પકડી એડા ત્યારે આ બધા અગડાયો વધી
રહ્યા છે. નિષ્પક્ષમાત દૃષ્ટિ જેશો તો આપને જણાઈ આવશે કે વાડાઅંધીનો
અધિક કહાથણ કોનામાં છે? પુષ્યના માર્ગો કોણે બંધ કરાવ્યા છે? કર્તાંય-
ભાઈ કોણું થઈ રહ્યું છે? પક્ષપાતના ચસ્મા ઉતારી વાડાના મમત્વને છોડી
ન્યાયપૂર્વક જેશો તો આપને સત્ય વસ્તુ જણાઈ આવશે. આ બાયત વધુ ન
ચર્ચતાં થોડામાં જ પતાવી ફિલ્ખા. એકદમ સાહુસ કરી કોઈના ઉપર ઝોટો
આશ્રેપ કરવો એમાં સાધુતા નથી કહેવાતી, આપ પ્રથમ આપના ધરને તપાસો,
વાડાને તપાસો અને પછી આશ્રેપ કરવા તૈયાર થાયો. આપના ધરની આપને
અખર નહીં હોવાથી આ ઉત્તરરૂપે આપને આપના ધરતું-વાડાનું સમરણ
કરાવી રહ્યો છું.

જ્યારે જગતપૂજય પંજાંકેસરી આભાલપ્રધાન્યારી આચાર્ય શ્રી વિજય-
વલ્લભસૂરીધરણ મહારાજ પોતાના શિષ્ય પરિવાર સહિત હક્ષણુમાં-વરાડમાં
વિચરતા હતા તે વખતે તમારા વાડાવાલાઓએ આચાર્ય શ્રીની સાથે કેવા પ્રકા-

વાડાનો ફુરાથણ કોને છે ?

૨૧૧

રનો વર્તીવ રાખ્યો હતો તે જાણુવું હોય તો રહારી પાસે મસાલો તૈયાર છે. મકાન હોવા છતાં માગણી કરવામાં આવે તો સાદે મનાઈ સિવાય કાંઈ ઉત્તર ન મળે. જૈનેતર લાઇઅનો ઉત્તરવા માટે મકાન આપે ત્યારે શું જૈન નામધારી ન આપી શકે ? પરંતુ એ બીજારાંગોનો શો વાંક કાઢવો ? જ્યાં ધર્મશુરૂઅનો તરફથી સણ્ઠ મનાઈ કરવામાં આવતી હોય ત્યાં સંપ્રદાયિક કહાથણીઓનું શું ચાલે ? અસ્તુ હક્ષિણુ-વરાડની વાતો જવા ફર્જ છું. હાલમાં વિલેલી બીજા લખી આ નાના લેણને પૂરો કરીશ.

પૂજયપાદ પ્રાતઃમરણીય આચાર્યશ્રી વિજયપલલભસૂરીશ્વરજી મહારાજ શિષ્ય પરિવાર સહિત જોધપુરના શ્રી સંઘના અત્યંત આથણી પાદીથી વિહાર કરી જોધપુર આવતાં રસ્તામાં મકાન, આહાર-પાણીની કેટલી સુશીલતો વેઠવી પડી છે તે જે લખવા ઐસું તો સુનિલ ! આસો એક નાનો ટ્રેક્ટ થઈ જાય. હાલ તો ગામનું નામ ન આપતા બનેલી ઘટના જણાવી ફર્જ છું. નામોની જરૂર જરૂર જણાશો તો જરૂર આપવા તૈયાર છું.

પાદીથી વિહાર કરી અસુક ગામમાં આવ્યા. સાથે પાદીના કેટલાક આગેવાનો પણ હતા. આચાર્ય મહારાજે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના શ્રાવકો પાસે જઈ ઉત્તરવા માટે મકાનની માંગણી કરી. આ ગામમાં મૂર્તિપૂજાનું એક પણ ધર નહોનું. કે શ્રાવક પાસે મકાનની યાચના કરી તે શ્રાવકે સભ્યતા છેઠી નિલંજર્જતાની સાથે આચાર્ય મહારાજને ઉત્તર આપ્યો. ઉત્તર પણ એવો નિચિત્ર આપ્યો કે કે આપનારને પણ ન શોલે. આચાર્ય મહારાજ શાંતિથી સમજાવવા લાગ્યા. પરંતુ એકનો એ ન થયો, અને કુતરાની માઝક ચીડાઈને જેમ તેમ લવારે કરવા લાગ્યો. આચાર્યહેવ ચ્યૂપ થઈ ગયા. થોડીવાર પછી જયારે એ શ્રાવકનો રોષ કરી થયો ત્યારે પાદીના આગેવાનો અને ગામના પણ કેટલાક માણુસો એઠા ત્યારે ફરીને એ લાઈને સમજાવ્યો કે લાઈ, તારું મકાન ખાલી છે, સાધુઓ તડકામાં એટલા ઉપર એઠા છે, વિહાર લાંબો હોવાથી સાધુઓ થાડી ગયા છે તો તું મકાન આપ. આ સાંભળી પુનઃ ઉત્તેજીત થઈને કહેવા લાગ્યો. કે મહારાજશ્રી, અમોને તો અમારા સાધુઓએ બાધા-પ્રતિજ્ઞા-પચ્ચાણું કરાવ્યા છે કે સંવેદી સાધુઓ આવે તો ઉત્તરવા માટે મકાન ન આપવું, આહાર-પાણી ન આપવા, અને પાસે જવું પણ નહોં. હવે અમો શું કરીએ ? આ વાત સાંભળી એટેલા માણુસો ચકિત થઈ ગયા. આચાર્ય મહારાજે પૂછ્યું કે તમોને બાધા કોણે આપી છે અને કચારે આપી ? આ સાંભળી એ લાઇઅ કહ્યું કે મહારાજશ્રી, અસુક સમય પહેલાં અમારા સંપ્રદાયને સાધુ-અસુક તપ્યાંસી અતે આવ્યા. તેણે થોડી ધણી તપશ્ચયો કરી અને અમોને કહેવા લાગ્યા

के तमै बाधा करो तो ज हुं पारणुं करीश; अन्यथा अहींथी तमोने शाप दृष्टि ने विहार करीश. आ शापनी वात सांलणी गामडाना लोणा श्रावको विचारमां पढ़ी गया. श्राविवारमां ए नामधारी तपस्वीने पूछयुं के महाराज, शानी बाधा आप हेवा भाँगो छो ?

त्यारे ए तपसी खुशी थाई मानो के १०० मूर्तिपूजको साथे-संवेगी साधुओं साथे जन्मान्तरस्तुं वेर लेवा तैयार थयो छाय तेवी रीते कडेवा लाभ्या के—“ आजथी तमारा गाममां संवेगी साधु आवे तो तेने मठान, आ-हार-पाणी आहि न आपवा, हाथ न नेउवा अने तेओनी साथे लाषणु पण न करवुं ” आवी रीतनी तमै प्रतिज्ञा-बाधा करो तो ज हुं पारणुं करीश आ सांलणी लारे विचारमां पढया. केटलाक लोणा परंतु समज्ञ श्रावकों ए उत्तर आयो के महाराज, आपने पारणुं करवुं छाय तो करो नहिं तो रस्तो भापो. अभाराथी आवी प्रतिज्ञा नहीं थाय. नेघपुर अने पालीनो रस्तो छेवाथी अभाराथी आ अने तेम नथी. आ प्रमाणे रोकडुं तपसीने पीरची चावया गया. केटलाक बहु ज ममत्वीओ अने वाडाअंधी केअःने नहाली हती तेओ ऐडा अने प्रतिज्ञा-बाधा करी अने तपसीनी पासेथी सम्यक्त्व (?) उच्चरी तपसीने पारणुं कराव्युं अने तपसीना आत्माने शांत कर्यो. अमो तो आपने मठान नहीं आपीओ. तपसीओ उपरथी उर खतावतां कहुं के “ तमै आ भुवारी आपेली बाधा तोडशो तो सीधा नरकमां ज जशो ” आ उरने लीधे श्रावकों ए मठान न आप्युं. उपरनी थीना सांलणी आचार्य महाराजे ए श्रावकने समज्ञवी स्वर्ग-नरकनो खुलासो करी मठान ज्ञालाव्युं अने तेमां उत्थाया. आ तो एक गामनी वात थाई. ए द्वेषी तपसी ज्यां ज्यां गयो छे त्यां त्यां आ ज प्रमाणे वागरणा करी तप अने संयमने सार्थक करे छे.

छाटालाललु ! उपरना झीसाने सारी रीते विचारशो, हृदयमां धारणु करशो. साधु ने तेमां पण तपस्वीने आ प्रमाणे करवुं योग्य कडेवाय ? आ हठ शा कामनी ? तपसी पोताना कोधने-रोधने न सांलणी शक्यो तो ए तपसीमां साधुता अरी के ? आ क्या प्रकारतुं सम्यक्त्व ते तमै ज विचारी लेशो. झोटा वाडाना मोहमां मुंजाचेलाना धर्माशुद्धीने केटलो वाडानो हुराशह छे ते आप स्वयं समज्ञ लेशो. ज्यारे कडेवाता साधुओंमां आटलो हुराशह लरेवो छे तो पछी श्रावकोंमां केम न होय ? स्वर्ग-नरकनी आवीओ तो जवालामुझी तपसील पासे ज छे के आपना आपा संप्रहायमां छे ? अस्तु ! आतो पाली-नेघपुर वच्चेनी वात थाई. हवे आपने नेघपुरथी क्लोही जतां हाखलो आपु-

વાડાનો હુરાથણ કેને છે ?

૨૧૩

પૂજયપાહ સ્વનામધન્ય આચાર્ય શ્રી વિજયવલલસ્કૃત્યરણ મહારાજ સપરિવાર અસુક ગામમાં ગયા. ઉત્તરવા માટે મહાનની યાચના હરી, પાંચ-છ શ્રાવકો એકત્ર થધ હુકાનપર એઠા અને આપસમાં સંવેગી સાધુઓને લેધ હુસવા લાગ્યા, પરંતુ મહાન ઉત્તરવા માટે આપે નહીં. જ્યારે બહુ સમજાંયા ત્યારે તે તેના તરફ હેણીને હસે અને ખીજે ત્રીજાની તરફ હેણી હસે પરંતુ હુરાથણીઓ બોકેજ નહીં. એટલામાં ત્યાં ખીજ એ શ્રાવકો આવી પહોંચ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે સાધુઓ તડકામાં ઉલા છે. અસુક મહાન-હુકાન આવી પરી છે, ઉત્તરવા માટે કેમ આવતા નથી? આ સાંભળી એકોલા શ્રાવકો એ કહું કે અમૃહાને તો આપણા મહારાજે આધા કરવી છે કે સંવેગી સાધુઓને ઉત્તરવા માટે મહાન ન આપવું. અમૃહા કેવી રીતે આપીએ? થાકી જ વારમાં ખંને વચ્ચે કહાથણના મોહમાં સુઅચેલા હોવાથી કહેનારની સાથે લડવાની તૈયારી ઉપર આવી ગયા. ધીમેથી આચાર્યહેવે શાંત કર્યા અને કહું કે લાઈએ, તમે લડશો નહીં. અમૃહા આડ નીચે જઈને પણ્યા રહેશું. શા માટે તમે લડો છો? આ ઉત્તર સાંભળી આવનાર શ્રાવકોએ કહું કે મહારાજશ્રી, આપ મહારા મહાને પદ્ધારો, આડ નીચે ન પદ્ધારશો. ઠંડી બહુ જ પડે છે માટે ન જશો. અંતે હુરાથણીઓ નાસી ગયા અને કે સાધુના ગ્રત્યે પૂજયલાવ રાખતા હતા તેઓએ મહાન ખોલી આપ્યું. ગામમાં ખાસા ઘર હોવા છતાં સ્થાનકવાસીના ચાર-પાંચ ઘરે આહારને માટે લઈ જઈ તરતજ મેશ્રીલાઇએને ત્યાં લઈ ગયા. સાધુઓ આહાર-પાણી લઈ આવ્યા પરંતુ શ્રાવક કહેવાતાં છતાં સંપ્રદાયના હુરાથણના લીધે સંવેગી સાધુઓને આહાર ન આપ્યો. તો પાણીની તો વાત જ શી કરવી? અફ્સોસ એ વાતનો થાય છે કે મેશ્રીલાઇએ આહાર-પાણી આપે અને સ્થાનકવાસી શ્રાવકો હેખાતાં છતાં રહેં મલકાવે એ કેટલી શરમની વાત છે!

મુનિજ! આ આપની સમલાવ અને વીતરાગ અવસ્થાની વાતોને? આ આપના સંપ્રદાયની હ્યાને આપ શાસ્ત્રોત્તું અદ્યયન હરીને તમારા માનેલા શ્રાવકોને આ રીતનો ઉપદેશ આપી સંપ્રદાયનો કહાથણ વધારી રહ્યા છો ને? મહારાજશ્રી! આવો ને આવો હુરાથણ કયાં લગી ચલાવશો? તમારા સંપ્રદાયના સાધુઓના પાતરા ભરે તો પુષ્ય, ઉત્તરવા મહાન આપે તો લાલ અને સ્વર્ગ મળે અને સંવેગી સાધુઓને આપે તો પાપ અને નરક મળે. આ જ આપનો એટલે આપના સંપ્રદાયનો માનેલો ધર્મ અને પુષ્યને? વાહણ વાહ, ખૂબ ધર્મની જહેજલાલી ઉજવી રહ્યા છે. ધર્મ તમારી હ્યાને અને તમારા ધર્મને-ઉપદેશને! આવો ને આવો ડોળ કયાં લગી ચલાવે જશો? આતો એ-ત્રણ હાખલા જ આગ્યા છે. હજુ મારવાડ, મેવાડ, માળવા અને પંનથના હાખલાઓ બહાર

આવશે તો તમારી હ્યા કેવા પ્રકારની છે તે આપને ખખર પડશે. મહારાજશ્રી આપને જાણુવા હોય તો મહારી પાસે એક એકથી સવાચા તૈયાર છે, પરંતુ ન જાણુવામાં જ આત્મશ્રેય છે-કદવ્યાણુ છે. આ પણ ન લખત પરંતુ આપે પહેલ કરેલ હોવાથી જ રહારે લખવું પડયું છે. આપના સંપ્રદાયમાં અધિક હુરાથહુ હોવા છતાં આપને એ હુરાથહુ ન હેખાણો અને મૂર્ત્તિપૂજાકોમાં રહાથહુ ન હોય છતાં આપે ઓટો આરોપ કર્યો તેથી જ આ ઉત્તર હેવા તૈયાર થયો છું. આ બાબતમાં આપ કાંઈ લખવા લેખિની ઉપાડશો તો હું આપના સંપ્રદાયની જહોજલાદી ઘણી જ સારી રીતે અતાવીશ; પરંતુ આમાં ક્રાયહો લગારે નથી. મમત્વ અને વાડાનો હુરાથહુ વધારવો હોય તો આપની મરળુની વાત છે.

રહને નિરંતર વિચાર થતો હતો કે અજમેરમાં સંમેલન ભરાય છે તેથી અધિક લાલ થવા સંભવ છે અને હુરાથહુ અને રહાથહના વાવાઓડાઓ કમતી થાશે. પરંતુ પ્રથમપ્રાસે મહિકાપાતઃ વાળો ન્યાય લાણુ પડી રહ્યો છે. આપના સંમેલનની અધિક આશા આપના લેખે જતી કરી છે. રહને પણ એમજ લાગે છે કે હુરાથહુને વધારવા સિવાય સંમેલનમાં બીજું કાંઈ થાય તેમ નથી. હંજુ સંમેલન ભરાણું નહીં તેના પહેલા જ આપ આવા નકામા ચૌથરા ક્રાય રહ્યા છે. તો જ્યારે સંમેલન ભરાશે તે વખતે શું કરશો? જમાનો હવે હુરાથહુ વધારવાનો નથી; આપસમાં હળી મળીને ચાલવાનો છે. આપ સ્વચ્છ જાણુતાં હોવા છતાં નકામા ચૌથરા ક્રાયવા કેમ તૈયાર થયા? રહને લાગે છે કે વાડાના હુરાથહે જ આપને પ્રેરણા કરી છે અને આપ લખવા તૈયાર થયા છે. અસ્તુ, કોઈ વાતની ચિંતા નથી. જે વાડામાં રહેલું, જેનું ખાલું, તેનું ગાયા વિના કેમ રહેવાય તેમ છે. વિચારવાનું એટલું જ છે કે તમારા જેવા સમજુ અને વિચારક માણુસે નાલું બીજા લખવા પ્રથમ પહેલ શા માટે કરી? અસ્તુ, શાસનહેવ આપને સફાયુદ્ધ આપે અને આપ પક્ષપાતના ચ્યસ્તમા ઉતારી “વાડાનો હુરાથહુ” કેને છે તે જરૂર વિચારશો. અને શ્રી. મૂર્ત્તિપૂજાકો ઉપર ઓટો આદ્યેપ કરવા પહેલાં પોતાના ઘરને સારી રીતે તપાસશો એ જ આવના.

મનતું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૧૫

મનતું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

અનુવાદક—વિકુલદાસ મુ. ૩૩૫

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૬ થી શરી)

જ્યારે તમે તમારા હૃદયકળમાં ભગવાનતું ધ્યાન ધરો છો. જ્યારે તમારે ધ્યાન ભગવાનની મૂર્તિમાં લાગી જય છે. પછી આધ્યાત્મિક ધારા ચાલવા લાગે છે. જ્યારે તમે ધ્યાન કરો છો ત્યારે ધારાનો પ્રવાહ સ્થિર થઈ જય છે અને જ્યારે ધ્યાન ખૂબ ગંભીર થઈ જય છે ત્યારે સમાધિ પ્રાપ્ત થાય છે; તમે ભગવાનની સાથે એકરૂપ થઈ જાઓ છો. બધાય સંકલ્પવિકલ્પ બંધ થઈ જય છે અને ચિત્તવિનિનો સંપૂર્ણ નિરોધ થઈ જય છે.

તમે કર્મયોગનો, ભક્તિયોગનો, રાજ્યોગનો અથવા શાનયોગનો અભ્યાસ કરો તો પણ તમારે દ્રેષ, ધર્ષા, મોહ, અહંકાર વગેરે છોડવા જ પડશો, તમારે ઈદ્રિયો વશ કરવી જ પડશો. ચિત્તશુદ્ધિ, યમનિયમ સધળા પ્રકારના યોગીઓમાં સામાન્ય રૂપે રહે છે. જે મનુષ્ય આત્મ સંયમ નથી કરતો, પૂરૈપૂરો સ્વાર્થમાં જ મન રહે છે તેને કર્મયોગથી શું થઈ શકે ? તમે હરેક વસ્તુને પોતાની માઝે ચાહતા હો, તમે વ્યસની હો, તમારી જરૂરીઓને ધરાડી ન શકતા હો તો તમે કેવી રીતે થીજને માટે કંઈ કરી શકશો ? તમે પ્રેમ, નિઃસ્વાર્થ સેવા તથા સાત્ત્વિક હાનપડે જ વિશ્વની સાથે સંબંધ જોડી શકો છો.

તમારો સાચો શત્રુ કોણ છે ? તમારું પોતાનું જ મન છે, તમારા પોતાના જ કુસંસ્કાર છે. અશુભ વાસનાઓને બદલે શુભ વાસનાઓને સ્થાન હો, ત્યારે જ તમે પ્રભુની સમીપ પહોંચી શકશો. મન બદલાઈ જશો. ખરાખ સંસ્કાર નષ્ટ થઈ જશો. ધ્યાનમાં અદ્યાત્મ અંહરથી જ થાય છે. પરિસ્થિતિઓ અંહરથી જ પેઢા થાય છે. તમે પોતેજ પરિસ્થિતિના ઘનાવનાર છો. ગમે તે સ્થિતિમાં રહેવું પડે તો પણ પ્રસ્તુત રહેવાનો ચલન કરો, કહિ ક્રિયાદ ન કરો, હુંખ સહન કરી દ્યો. તમને પ્રકૃતિ પર વિજય મળશે. જ્ઞાનીને માટે તો માયા તુચ્છમાં તુચ્છ વસ્તુ છે.

મનના સ્વભાવનું અદ્યયન કરો. સાવધાનીથી મનતું વિશ્વેષણ કરો. મનને તણું પ્રકારના હોષેથો મુક્ત કરો. મનને શુદ્ધ કરી, સ્થિર કરો. છથ્યરમાં મનને લગાડો. સતત ગંભીર ચિંતનપડે ભગવાનમાં મનને મન કરો. મનોના-

૨૧૬

શ્રી આત્માનંક પ્રકાશ.

શના સાધનનો અક્ષયાસ કરો. એ તમારું કર્તાંય છે. બીજા બધાં કર્તાંય અવિદ્યા અથવા અજ્ઞાનદ્વારા સ્વયંનિર્મિત અને સ્વયંગૃહિત છે.

બધી કિંદાઓને પૂરીપૂરી સ્થળિત કરી હેવી જોઈએ. જે ધ્યાનયોગના અક્ષયાસની ઈચ્છા હોય, જે તમને મનની એકાઅતાદ્વારા આત્માનુભવની ઈચ્છા હોય તો ચાર-પાંચ વર્ષ સુધી તમારી જલને સર્વ પ્રકારની આસક્તિયોથી પૂરેપૂરી ફૂર કરી વધો. સમાચાર પત્રો વાંચવાનું અથવા પોતાના મિત્રો, સગં-સંબંધીઓની સાથે પત્રાંયવહાર કરવાનું પણ બંધ કરી હેવું જોઈએ, કેમકે તે મનને વિચિન્જ કરે છે અને સાંસારિક જીવનને દુદ કરે છે; એટલા માટે ઉપર છલેલ ચાર-પાંચ વર્ષનો એકાન્તવાસ અત્યંત આવશ્યક છે.

જે ધ્યાન કરે છે તે કામ નથી કરી શકતા અને જે કામ કરે છે તે ધ્યાન નથી કરી શકતા. એ સમાધાન નથી, એને સમતા ન કરી શકતા. ધ્યાન અને કર્મ ખરાખર સમાહિત થવા જોઈએ. જે તમે હેવી વિધાનનું અનુસરણ કરવા માટે તૈયાર હો. તો તમારામાં યોગ્યતા હોવી જોઈએ કે જે કામ તમને સંપ્રવામાં આવે તે ગમે તેટલું ભારે હોય તો ય ઉડાવી વધો. અને એવી જ રીતે શાંતિથી બીજે હીવસે છોકી હો. એમ ન ધારો કે તેની જવાખારી તમારી ઉપર છે. તમારામાં પૂરી શક્તિ સહિત કઠિન પરિશ્રમ કરવાની લાયકાત હોવી જોઈએ તેમજ કામ સમાસ કર્યો પછી તમારામાં એવી શક્તિ હોવી જોઈએ કે સંપૂર્ણ માનસિક શાંતિ સહિત તમે અસુક વખત માટે એક સાધુની માઇક શુક્રામાં તમારી જલને બંધ કરી શકો. એને સમાહિત-ચિત્ત કહેવામાં આવે છે, એ જ ખરી શક્તિ છે અને ત્યારે જ તમે શુષ્ણુતીત થઇ શકો છો.

પ્રકાશક્ત પ્રવૃત્તિક્ત મોહમેવ ચ પાણ્ડવ ।

ન દ્વેષિ સંપ્રવૃત્તાનિ ન નિવૃત્તાનિ કાંકૃતિ ॥

અર્થાત હે પાંડવ ! જે પ્રકાશ, પ્રવૃત્તિ અને મોહ પ્રાસ કરવા છતાં દેખ નથી કરતો. તથા એની કામના નથી કરતો. તેજ શુષ્ણુતીત કહેવાય છે.

જ્ય, પ્રાણ્યાચામ, સત્તસંગ, સ્વાધ્યાય, હાન, તથ અને નિઃસ્વાર્થ સેવાદ્વારા મનને શુદ્ધ કરો. પછી એને ભગવાનમાં લગાડો. મનના પ્રવાહને આધ્યાત્મિક પ્રવાહ સાથે મેળવી હો. પછી સમાધિ આપોઆપ પ્રાસ થશો જ.

મન ધાણું જ શક્તિશાળી હોય છે. મન્ત્ર મનને શુદ્ધ કરે છે, વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરે છે, વૃત્તિયોને અર્થાત્ મુખી બનાવે છે. પ્રત્યેક મંત્રની શક્તિનો ઉત્પાદક એક દેવતા હોય છે, એક બીજ હોય છે જે એને વિશેષ શક્તિ આપે છે. ભાવસહિત મને એક ધ્યાનથી મંત્રનો જ્ય સતત લાંબા વખત સુધી કરવાથી મંત્ર-ચૈતન્ય થાય છે અને પછી સાધકને મંત્રસિહિની પ્રાપ્તિ થાય છે. મંત્રમાં

મનતું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૧૭

એક આધ્યાત્મિક પ્રવાહ હોય છે. મંત્ર સાધકના આત્માને એક કેન્દ્રમાંથી ભીજમાં પહોંચાડે છે. ભીજમાંથી ત્રીજમાં અને છેવટે લક્ષ્ય પ્રાપ્ત કરાવે છે.

જ્યારે કોઈ વખત તમે વધારે ખિંજ હો, તમને વધારે ગમગીની જણ્ણાતી હોય, તમે અત્યંત પીડાતા હો જારે દૃઢતાથી ચિંતન કરો કે તમે આનન્દથી પૂર્ણ આત્મા છો. વિષયોથી તેમજ સાંસારિક વિચારોથી મનને હડાવો અને તેને આત્મામાં લગાડો. એક એકાંત કોટથીમાં પ્રવેશ કરો અને અનુભવ કરો—‘હું આનન્દમય આત્મા છું’ પછી હુઃખ કયાંથી રહેશે? હુઃખનો સંખંધ મન સાથે છે. એ માનસિક સુષ્ઠિ છે. ‘હું મનની ઉપર છું. આત્મા આનંદનો સિંહું છે. આત્મા આનંદ, શક્તિ અને જ્ઞાનનો બંડાર છે. હું અનુભવ કરે છું કે મનની પાછળ હું શુદ્ધ ચૈતન્યરૂપે છું. હું આત્મા છું, હું પૂર્ણાનંદ છું.’ આ અક્યાસથી તમને પ્રચુર સાહસ, શક્તિ અને આનન્દની પ્રાપ્તિ થશે.

આવના અને ધારણા માયા જળ છે. એ આત્મામાં નથી હોતી; એ તો મનથી રચાયેલી ભ્રમજળ છે.

આપણે પાણીના જ્યાલામાં તેલતું એક ટીપું નાખીએ છીએ ત્યારે તે ચારે તરફ ઝેલાઈ જાય છે અને પાણીને તેલમય કરી હેછે એ જ રીતે વિલાસી મનુષ્યને માટે જરૂર પણ કષ્ટ તેના બધા સુખોનો નાશ કરી હેછે અને તેની બધી સુખહ વસ્તુઓને અત્યંત હુઃખમય બનાવી હેછે. જે વખતે આપણે પીડિત હોઈએ છીએ ત્યારે બહા, કોઝી કે હુધનો જ્યાલો સુખ નથી આપતો.

બહાર કેવળ કંપન છે, કેવળ દૃશ્યમાત્ર છે. પ્રકૃતિ તો ખિલકુલ આંધળી અથવા નિરપેક્ષ છે. એ તો વસ્તુઓ પ્રત્યે એક પ્રકારનો માનસિક વ્યવહાર છે જે આનંદ અને શોક, સુખ તથા હુઃખ આપે છે. તે હુઃખાત્મવાહી પોતાની માનસિક અવસ્થાને પરિવર્તિત કરી હેલે તો તેને સાંસાર સુખમય જણાશો. જ્યારે તમે અત્યંત પીડાઅર્સ્ટ હો છો ત્યારે જે બાધ્ય જગતું તમારી સ્વવર્ણદશામાં આનન્દમય લાગતું હતું તે ખિલકુલ ભયાનક જણ્ણાવા લાગે છે. જ્યારે તમે અત્યંત વ્યથિત હો છો ત્યારે સાંસારની સધળી મનોહરતા ચાદી જાય છે.

મનતું અસ્તિત્વ ‘અહું’ નું કારણ છે, અને ‘અહું’ નું અસ્તિત્વ મનતું કારણ છે. ‘અહું’ મનની એક આવનામાત્ર છે. મન અને ‘અહું’ તરુપ છે. જે ‘અહું’ લુસ થઈ જાય તો મન પણ લુસ થઈ જાય અને જે મન લુસ થઈ જાય તો ‘અહું’ પણ લુસ થઈ જાય. ‘અહું’ મનતું મૂળ અથવા ભીજ છે, અને મન ‘અહું’ નું ભીજ છે. મનને તત્ત્વજ્ઞાનકારા નષ્ટ કરો. ‘અહું’ ને જીતત ગંભીર નિહિદ્યાસનથી નષ્ટ કરો. જ્યારે મન લુસ થઈ જાય છે અથવા જીંદગી બંધ થઈ જાય છે ત્યારે નામહૃપતું અસ્તિત્વ નષ્ટ થઈ જાય છે. —ચાલુ

वर्तमान समाचार

श्री उभास्त्वाति वाचकप्रवर्द्ध प्रणीतम् श्रीतत्वार्थाधिगम सूत्रम् स्वेष्टज-
भाष्येणु श्री सिद्धसेनगणिकृतटीक्या य समलंकृतम् भीने लाग.
छट्ठा अध्यायथी हशमा अध्याय सुधी संपूर्ण.

आ भीन लागमां प्रगट करवामां आवेल छे. शश्वातमां प्रस्तावना संस्कृतमां
अने छन्दोडक्षसन छुच्छल लापामां विस्तारपूर्वक खड्ड ज जाणुवा योग्य आपेल छे. पाण्डिलना
लागमां सूत्रांक, सूत्रपाठ, अधिकारनी अनुकम्भिका आपी अन्यासीओने सरणता करी आपी
छे, अने छेवटे श्वेतांबरीय, हिंदूंयरीय अंथेमां क्या क्या सूत्रपाठोना भेद छे ते ज्ञातवेल
छे. एकहरे आ तत्त्वग्रान उच्च श्रेणीना अंथनी संकलना उत्तम प्रकारे आ खने लागमां
करी सुन्दर रीते प्रकट करेल छे. किंमत ३. ६-०-०

मणवानुं स्थल-खेड़ा अक्षो—सुरत

प्रकाशक-ज्वरी श्रवनयंद साकरयंद

अंथ देवयंद लालकाई जैन पुस्तकालाना ७६ मा
अंथ तरीके प्रकट करेल छे.

प्राकृतभाषानी उपयोगिता-एक भननीय निअंध. लेखक पंडितल लालयंद
भगवानहास तरक्थी समावेशनार्थे अमोने भगेल छे. पंडितल लालयंदभाई संस्कृत,
प्राकृतभाषाना एक सारा विद्वान छे. डिपरेक्त लेख वाचतां अनेक अंथेनुं अववेक्षन
करी तेमांथा अनेक साधनो लध आ लेखमां तेनी वस्तुसंकलना सुन्दर रीते करी छे.
प्राकृतभाषानी उपयोगिता, व्यापकता ते भाषाना काव्येमां रहेली विशिष्टता, सुभेदाहता,
महापुरुषोना वचनाभूतो, तेना काव्यनी भधुरता, भृद्धता लालित्यता, तेनी व्युत्पत्ति अने
प्राकृत अने संस्कृत भाषामां सुभयता केनी अने शेमांथी क्षेत्र उत्पन्न थध छे ? ते साथे
अक्षंकार नाटयशास्त्रमां प्राकृतनुं उच्च रस्थान, प्राकृतभाषाना व्याकरणो, क्राप्तो, छंदशास्त्र
अने वर्तमानमां प्राकृतभाषानी कहर ए तमाम लक्षीको अनेक पूर्वायर्णोना अंथा अने
छतिहास उपरथी प्राकृतभाषानी उपयोगिता सिद्ध करवा पंडितलये उत्तम प्रयत्न सेव्ये
छे. प्राकृतभाषाने प्राचीन अने सनातन भाषा नहि भाननाराओने आ निअंध धण्डो ज
उपयोगी छे. अमो तेभना आ निअंधने आवकारहायक लेखीये छीये अने भाषाना
जिज्ञासुओने आ लधु लेख वाची जवानी भवामणु करीये छीये.

श्री कल्याणुभांहिर स्तोत्र-आ स्तोत्रना कर्ता श्री सिद्धसेनहिवाकरस्त्रिये ते जेभनी
विद्वा अपूर्व लती. आ सुन्दर काव्यो श्री समयसुन्दरज्ञवति समेत आ अंथमां प्रकट
करवामां आवेल छे. तेना संशोधक प्रवर्तकल महाराज सुभसागरल महाराज छे अने
आचार्य श्रीभानु कृपायंहल महाराजना उपदेशथी ज्वरी सुभयंह हीरायंह भगत-पाय-
धुनी महानार जिज्ञासुभांहिर-मुंबध प्रकाशक छे. संस्कृतना अन्यासीओने वृत्ति सहित
होवाथी उपयोगी अनेल छे. सुन्दर दाइप, सारा कागण उपर छपायेल छे. श्री ज्ञन-
हतस्त्रिये पुस्तकालार इन्हुं ३०मुं आ पुस्तक छे.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી પ્રકાશિત થયેલા
પુસ્તકોમાંથી ઇક્તિ નીચેનાજ સીલીકમાં છે.

આ સભા તરફથી અત્યારસુધી કુલ ૧૬૦ અંધો વિવિધ સાહિત્યના પ્રચિન થયાં
છે, તેમાંથી સીલીક રહેલા અણાં પુસ્તકો નીચે પ્રમાણે એ પાનામાં છે.

* (સંસ્કૃત માગદી અને મૂળ ટીકાના અંધો)

૨૩ સુકુત રત્નાવલી ૦-૪-૦	૫ દૌપદીસ્વયંવરમ ૦-૪-૦
૨૪ મેધસુત સમરયા લેખ ૦-૪-૦	૬ પ્રાચીન જૈનલેખ સંઅળ ભાગણીનોડ-૮--૦	
૨૫ ચેતોહૃત ૦-૪-૦	૭ જૈન ઔતિહાસિક ગુજરાત કાળ્ય સંચય ૨-૧૨-૦
૨૬ સુકુત જંકીર્તનમ ૦-૪-૦		(અન્ય અંધો)
૨૭ કેરણા વજાયુધ નાટક ૦-૪-૦	અતુતરોવવાઈ સૂત્ર ૦-૬-૦
૨૮ પ્રશ્નુદ રોહિણીયમ ૦-૫-૦	નયોપદેશ ૧-૦-૦
૨૯ ધર્માયુધમ ૦-૪-૦	ગાંગેયભંગ પ્રકરણમ ૦-૪-૦
૩૦ સિદ્ધમાલૃતં સરીકમ ૦-૫-૦		(ગુજરાતી .)
૩૧ અંધલેતુધ્ય નિભંગી પ્રકરણમ ૦-૧૦-૦	તત્વનિર્ણયપ્રાસાદ ૧૦-૦-૦
૩૨ ધર્મ પરીક્ષા ૧-૦-૦	આત્મવલ્લભ પૂજા સંચય ...	૧-૮-૦
૩૩ ચેદ્યવંદણ મહાભાસં ૧-૧૨-૦	પંચ પ્રતિક્રમણ મૂળ ...	૦-૮-૦
૩૪ પ્રશ્નાપદ્ધતિ ૦-૨-૦	પંચ પ્રતિક્રમણ વિધિયુક્તા ...	૦-૧૦-૦
૩૫ યોગદર્શન તથા યોગવિશિકા ૧-૮-૦	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ મૂળ ...	૦-૩-૦
૩૬ અંધ પ્રકરણ ૦-૪-૦	(પાઠ્યાળા માટે સો નકલના). ૧૨-૮-૦	
૩૭ દેવેન્દ્ર નરદેન્દ્ર પ્રકરણમ ૦-૧૨-૦	દેવવંદન માળા ...	૧-૦-૦
૩૮ અન્દ્રવીરશુભા-ધનધર્મ સિદ્ધાન્ત ક્રિપત-સુસુખ રૂપાદિ મિત્ર અતુલ		પૂજા સંચય ભાગ ૧ થી ૪ ...	૨-૦-૦
૩૯ કથા અતુલધર્મ ૦-૧૧-૦	બૈન ગીતા ...	૧-૦-૦
૪૦ જૈન મેધસુતમ ૨-૦-૦	નવપદ મોળા વિધિ ...	૦-૧૨-૦
૪૧ આવક ધર્મ વિધિપ્રકરણમ ૦-૮-૦	શ્રીપાળ રાજનો રાસ ...	૩-૨-૦
૪૨ ગુરુત્વ વિનિશ્ચય ૩-૦-૦	સતર બેઠી પૂજા હારમોનીયમ ...	
૪૩ ઔદ્ધવિ સ્તુતિ અતુર્વિશનિકા ૦-૪-૦	નોટેસન સારીગમ સાથે ...	૦-૪-૦
૪૪ વસુહેવાહિ પ્રથમ ખંડ ૩-૮-૦	પ્રમેયરતનકાલ ...	૦-૮-૦
૪૫ વસુહેવાહિ પ્રથમ ખંડ દ્વિતીય		સંજ્ઞન સન્નિમત ...	૪-૦-૦
૪૬ અંશ ૩-૮-૦	નવતત્ત્વ અને ઉપદેશ ભાવની	
૪૭ વસુહેવાહિ દ્વિતીય ખંડ છપાય છે.		(પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ) ૪-૦-૦	
૪૮ શ્રીબૃંદાંકણ સુતમ પ્રથમ ખંડ. "		બૈનભાતુ ...	૦-૮-૦
૪૯ શ્રી બૃંદાંકણ સુતમ દ્વિતીય ખંડ. "		વિમળ વિનોહ ...	૦-૧૦-૦
૫૦ કર્મભ્રણ.		વિશેષ નિર્ણય ...	૦-૪-૦
(પ્રવતંક શ્રી કંતિવજ્યાલ કેન ઔતિહાસિક અંધો .)		ઓદ રાજસોાઠ પૂજા ...	૦-૧-૦
		સો નકલના ...	૪-૦-૦
		સમ્યક્રલ દર્શન પૂજા સો નકલના ૫-૦-૦	
		અવિદ્યા અંધકારમાર્દ ...	૦-૪-૦
		શ્રી નવપદ પૂજા ગંભીર વિ. કૃત ૦-૨-૦	

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

* નંબરવાળા અંધો સભાએ પ્રકટ કરેલ છે.

*ગુજરાતી-ભાષાંતરના ગ્રંથો.

(મળી શકતાં અંધેનું લીસ્ટ.)

૧ શ્રી જૈનતત્ત્વાદર્શ ૫-૦-૦	૪૨ શ્રી ઉપહેશ સપેતતિકા ... ૧-૦--૦
૨ શ્રી નવ તત્ત્વનો સુંદર ઐધ ...	૦-૧૦-૦	૪૪ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠા ગુણ રત્નમાળા ૧-૮--૦
૪ શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ ...	૦-૬-૦	૪૫ સુસુખનૃપાહિ ધર્મ પ્રભાવકોની કથા ૧-૦-૦
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ...	૦-૮-૦	૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત ... ૨--૦--૦
૯ શ્રી નથમાર્ગદર્શિક ...	૦-૧૦-૦	૪૭ શ્રી સુપાર્વનાથ ચરિત લા. ૧લેં ૨--૦--૦
૧૦ હંસ વિનોદ ...	૦-૧૨-૦	૪૮ આદર્શ જૈન લ્લી રત્નો ... ૧--૦--૦
૧૨ કુમાર વિહારશતક ...	૧-૮-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્વનાથ ચરિત લાર જો ૨--૮--૦
૧૩ શ્રી જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર ૦-૮-૦		૫૦ શ્રીદાનંદગીપ ૩-૦-૦
૧૪ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર ...	૦-૬-૦	૫૧ શ્રીનવપદ્ય મૂળ (અર્થ સહીત) ૧-૪-૦
૧૬ શ્રી આત્મવિલભ જૈન સ્તવનાવલી ...	૦-૬-૦	૫૨ કાવ્ય સુધાકર ૨-૮-૦
૧૭ શ્રી મેક્ષપદ સોપાન ...	૦-૧૨-૦	૫૩ શ્રી આચારોપહેશ ૦-૬-૦
૧૮ ધર્મબિન્દુ આવૃત્તિ ખીજ ...	૨-૦-૦	૫૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ૧-૦-૦
૧૯ શ્રી પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા ...	૦-૧૪-૦	૫૫ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણુસ્ત્ર (અર્થ સહિત) શાસ્ત્રી ... ૧-૧૨-૦
૨૧ શ્રી આવક કલ્પતર એધ ...	૦-૬-૦	૫૬ શ્રી આત્મવિશુદ્ધ ... ૦-૬-૦
૨૨ શ્રી આત્મપ્રાણોધ ...	૨-૮-૦	૫૭ કુમારપાળ પ્રતિઓધ ... ૩-૧૨-૦
૨૬ જૈન અંધ ગાંધિડ ...	૧-૦-૦	૫૮ જૈન નરરત્ન "ભામાશાં" ... ૨-૦-૦
૨૭ શ્રી નવાણું પ્રકારી મૂળ (અર્થ સહિત) ...	૦-૮-૦	૫૯ આત્માનંદ સભાની લોધિશ્રેરીનું અક્ષરાનુક્રમ લીસ્ટ ૦-૧૪-૦
૨૮ શ્રી તપોરત્ન મહોદ્ધિ લા ૧-૨ ૧--૦-૦		૬૦ શ્રી વિમલનાથ ચરિત ... ૧-૧૧-૦
૨૯ શ્રી સમ્યક્ષત્વ સ્વરદ્ધ સ્તવ ...	૦-૪-૦	૬૧ શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચરિત ... ૧-૧૨-૦
૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત ...	૦-૮-૦	૬૨ શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત ... ૧-૦-૦
૩૩ સમ્યક્ષત્વ કૌમુહી ભાષાંતર ...	૧-૦-૦	૬૩ ધર્મ પરીક્ષા ૧-૦-૦
૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા (દ્વિતીય પુષ્પ) ...	૦-૮-૦	૬૪ શ્રી પ્રભાવક ચરિત ... ૧-૮-૦
૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરીક્ષા ...	૦--૪-૦	શ્રી મહાવિરસ્વામી ચરિત ૪૫ાય છે.
૩૭ શ્રી ગુરુ ગુણમાળા ...	૦-૬-૦	સતી સુરસુંદરી ચરિત
૩૮ શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થ સ્તવનાવલી ...	૦-૫-૦	શ્રી પંચપ્રતિક્રમણુસ્ત્ર અર્થ સહિત (ગુજરાતી)
૪૦ શ્રી સાનાસૃત કાવ્યકુંજ ...	૦-૮-૦	શ્રી દેવસીરાધ પ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત (ગુજરાતી)

લખો:- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

* ખીજ નવા અંધા પ્રેસમાં છે અને અસુનુક અંધાની બોજના રાં છે.

લાઈફ મેમબર.

આ સભાનાં લાઈફ મેમબર સાહેબોને થતો અપૂર્વ અંથોનો લાલ -

કોઈપણ શૈવતામ્બર મુર્તિપૂજાક જૈન આ સભામાં સભાસદ તરીકે દાખલ થઈ શકે છે. એક સાથે હા (૫૦૦) આપનાર ગૃહસ્થ આ સભાના પેટ્રન (માનવંતા મુરળી) થઈ શકે છે. તેઓશીને સીલીકમાં હોય તે ધારા પ્રમાણે આગલા તથા તે પછી છપાતા કોઈપણ અંથ અને માસિક બેટ આપવામાં આવે છે.

એક સાથે હા (૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમબર થઈ શકે છે.

એક સાથે હા (૫૦) આપનાર બીજા વર્ગના લાઈફ મેમબર થઈ શકે છે.

જૈન લાઈફરી, શાળા કે સંસ્થા મેમબર તરીકે રજુસ્ટર્ડ થવા માગે તો હા (૫૦) ભરવાથી બીજા વર્ગના લાઈફ મેમબરના હજો બોગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની છંદગી સુધી બેટ આપવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઈફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા એ હ્યોઆની કિંમત સુધીના દરેક અંથની એક એક નકલ બેટ આપવામાં આવશે. ઉપરાંતની કિંમત લઈ બેટ મળી શકે છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ તેમની છંદગી સુધી બેટ આપવામાં આવે છે.

સ્વી ઉપયોગી વાંચનમાળાની યોજના.

અમારું સીરીજ અંથમાળા ખાતું.

એક હજર કે તેથી વિશેષ રકમ આપનાર જૈન બંધુઓ કે બહેનોના નામે ઉત્તરો-તર અનેક અંથો પ્રકટ કરી જાનલક્ષ્ણ થાને જાનલક્ષ્ણિતું કાર્ય, સભા, (સાથે તે રકમ આપનાર પણ અનેક બંધુઓ તેનો લાલ લઈ) કરી રહેલ છે. સાથે અનેક સાહિત્યના અંથો પણ સભા પ્રગટ કરી રહેલ છે. આ સભાના લાઈફ મેમબરને પણ અનેક સુંદર મહોટા અંથોનો (કાઈપણ બહલો લીધા વગર) લાલ મળી રહેલ છે. તે રીતે કોઈપણ સંસ્થા કરી શકે નથી ને સાહિત્યરસિક સર્વ બંધુઓ જાણે છે.

અત્યારસુધી અનેક જૈન બંધુઓ તેવી રકમ સભાને સુપ્રત કરી પોતાના નામથી અંથમાલા પ્રકટ કરાવી જાનલક્ષ્ણ કરી રહેલ છે, તેતું શુભ અનુકરણ કરી હાલમાં શ્રીમતી કરસતુર હજુને પણ એક રકમ તે માટે (સ્વી ઉપયોગી સીરીજ પ્રગટ કરવા) આ સભાને સુપ્રત કરેલ છે; તેમાંથી ઉત્તરોતર સ્વી ઉપયોગી (સતી ચરિત્રા, સ્વી ઉપયોગી વિપયોગના) અંથો પ્રકટ કરવાનું આ સભાએ શરૂ કરેલ છે. તેવી રીતે અન્ય બહેનોએ પણ જાનલક્ષ્ણ અને ઉદ્ઘાર કરી લાલ લેવાનો છે. સીરીજના ધારધીરણ બીજ પેજ ઉપર છે. આ લાલ દરેક જૈનબંધુઓ અને બહેનોએ લેવા જેવો છે.

સર્વાંગાં આમનજોના સ્મરણાર્થે ને લક્ષ્ણ સાથે જાનની સેવા કરવાનું ને સ્મરણ સાચવવાનું આ અમૃત્ય સાધન છે-અમરનામ કરવાનું પણ સાધન છે.

કોઈ પણ સ્થળે પૂરતી આત્મી ક્ષ્યા સિવાય લખાણ કે બીજાથી લખાણે રકમ આપતાં પહેલાં અવશ્ય વિચારવાનું છે. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

अभारां प्रकाशनो—

वांचनमाणाना वार्षिक आहुकोने सं. १९७६ थी सं. १९८८
सुधीमां अपायेलां लगभग ३५ पुस्तकोमांथी हालमां
नीयेना पुस्तको मणी शक्ते.

१ श्री आदीनाथ चरित्र भाषांतर १-८-०	१० चंपकश्रेष्ठीनी कथा १-४-०
२ श्री संघेश्वरा पार्श्वनाथ चरित्र १-४-०	११ चित्रसेन पद्मावती ०-१२-०
३ अपबद्धसूत्र अने आमराजा ला. २ ज्ञे ०-१२-०	१२ ईतीशाणी केयर ०-८-०
४ सहगुणी सुशीला १-०-०	१३ जैन सती रत्ना सचित्र १-०-०
५ श्री अन्नरा पार्श्वनाथ चरित्र १-४-०	१४ प्रतिभासुंदरी याने पूर्वकर्मनुं प्राणदय [स्त्रीयाने खास वांचवा लायक] १-४-०
६ श्री प्रगट प्रलाली पार्श्वनाथ १-४-०	१५ श्री चंद्रकुमार चरित्र भाग १ लेा १-०-०
७ विमल मंत्रीनो विजय १-८-०	१६ " भाग २ ज्ञे १-४-०
८ श्री गीरनाराज तिर्थनो इतिहास हरेक दुङ्कना झाटा साथे १-४-०	१७ प्रत्येक अुधृथ चरित्र याने चमत्का- रीक योग १-४-०
९ स्थुलीलदनी नोडा १-४-०	

जीज अभारां प्रकाशनो—

१ कृष्ण गिरनारनी महायात्रा— कृष्णथी गीरनार सुधीना हरेक गामनी इतिहासीक नोंध. लगभग ३० झाटा साथे १-१२-०	५ पंचप्रतिकमणु पेकेट साईज रेशभी पाँडु पुँडु ०-८-०
२ विधियुक्त पंच प्रतिकमणु मोटा अक्षर शुद्ध छपाइ पाँडु बाईन्डिंग ०-१२-०	६ स्तवनसंबंध अने स्मरणुमाणा ०-८-०
३ „ हेवसीराई प्रतिकमणु ०-६-०	७ जैन नित्य पाठ संबंध ०-६-०
४ पंचप्रतिकमणु मोटी साईज ०-८-०	८ श्रीशत्रुंजय तिर्थयात्रा विचार ०-८-०
	९ सजायमाला [चुंगी काढेली यालु उपयोगी सजायेनो संबंध पाँडु पुँडु] ०-८-०
	१० जैन तिर्थमाला ०-८-०
	११ हेवसीराई प्रतिकमणु ०-३-०

लघो—जैन सस्ती वांचनमाणा—पालीताणा (काठीयावाड)

અમારે ત્યાંથી સસ્તાં મળી શકે તેવાં રોજનાં ઉપયોગી અને ખીજ વાંચવા લાયક પુસ્તકો.

૧ દેવવંદનમાળા ગુજરાતી પાકુ પુંડું	૧-૦-૦	૧૬ શ્રીપાળરાણનો રાસ સચિત્ર ૨-૮-૦
૨ વીવાધ પૂજા સંઘર્ષ ભા. ૧ થી ૪	૧-૪-૦	૨૦ ધ્રુવાશાળીભરનો રાસ સચિત્ર ૦-૧૦-૦
૩ ચૈત્યવંદન પર્વાદિ સંઘર્ષ (લાલશ્રીજીનું) ૧-૦-૦		૨૧ નૈન મહાભારત સચિત્ર ૩-૦-૦
૪ " [સૌલાઙ્ઘશ્રીજીનું] ૦-૧૨-૦		૨૨ સમરાદિત્ય ચરિત્ર સચિત્ર ૨-૮-૦
૫ અવવિચાર. નવતત્ત્વ દાદક લધુ સંઘયાણી અર્થ સાથે ૦-૬-૦		૨૩ ચંદ્રાનનું ચરિત્ર સચિત્ર ૨-૦-૦
૬ ધર્મવીરજ્યાનંદ ભા. ૧-૨ પાકુ પુંડું ૩-૦-૦		૨૪ મોટી જેન-માયાળું માધવી ૧-૪-૦
૭ વિદ્યાચંદ્ર સુમતી સચિત્ર ૧-૪-૦		૨૫ ઉત્તમ કુમાર ચરિત્ર સચિત્ર ૧-૪-૦
૮ સમરાદિત્ય ચરિત્ર ૧-૪-૦		૨૬ દાનવીર રત્નપાળ ૧-૦-૦
૯ પ્રાચીન સ્તવન સંઘર્ષ ૧-૦-૦		૨૭ રાજકુમારી સુદર્શના ૨-૮-૦
૧૦ ભાગ્યવાન ભામાશા ૧-૪-૦		૨૮ મહાવીર લક્ત મણીભર ૧-૪-૦
૧૧ આર્પણું [રસભરી ઈતીહાસીક કથાઓ] ૦-૧૦-૦		૨૯ કદ્વસુત્ર ભાષાંતર સચિત્ર ૩-૦-૦
૧૨ જગતરોઠ ૦-૧૨-૦		૩૦ દર્શન ચોવીશી ૦-૫-૦
૧૩ દેવસીરાઈપ્રતીકમણું અર્થસાથે ૦-૮-૦		૩૧ ચંદ્રોભર ભા. ૧-૨ ૧-૮-૦
૧૪ પંચપ્રતિકમણું અર્થ સાથે મોદું ૧-૪-૦		૩૨ કર્મ પરિક્ષા ૧-૮-૦
૧૫ પ્રકરણું રત્ન સંઘર્ષ [દારેક પ્રકરણો શાખી મોટા ટાઇપ] ૦-૧૨-૦		૩૩ શ્રી પુંડરીક સ્વામી ચરિત્ર સચિત્ર ૨-૦-૦
૧૬ શ્રી શત્રુંજ્યતિર્થ સ્તવનાવળી ૦-૩-૦		૩૪ શ્રી તીર્થિકર ચરિત્ર સચિત્ર ૨-૦-૦
૧૭ તુતન સ્તવનાવળી પાકુ પુંડું ૦-૪-૦		૩૫ અભયકુમાર ભા. ૧-૨-૩ ૩-૮-૦
૧૮ વીસસ્થાનક તપ વિધિ અને આનંદધન ચોવીશી અર્થ સાથે ૧-૧૨-૦		૩૬ નૈન વાર્ષિક પર્વો ૨-૦-૦
		૩૭ શ્રી આચારણ સુત્રનાં ખાવીશ મનનીય વ્યાખ્યાનો ૨-૦-૦
		૩૮ નૈન સિદ્ધાંતની વાર્તા ભાગ ૧-૨ ૧-૨-૦
		૩૯ નૈન સાહિત્યની કથાઓ ભાગ ૧-૨ ૦-૧૦-૦

લખો—નૈન સસ્તી વાંચનમાળા—પાલીતાણું (કાણીયાવાડ)

શ્રી ઉપરોગી ખાસ વાંચવા લાયક
ધરમાં વસાવવા જેવાં પુસ્તકો

—નાણ—

- ૧ મહિલા મહોદય લા. ૧-૨ ૩-૦-૦
- ૨ જૈન સતીરતનો સચિત્ર ૧-૦-૦
- ૩ મહયા સુંદરી ચરિત્ર ૧-૪-૦
- ૪ રાજકુમારી સુંદર્થના ૨-૦-૦
- ૫ પ્રતિલાસુંદરી ૧-૪-૦
- ૬ સદગુણી સુર્યાલા ૧-૦-૦
- ૭ ચંપકશ્રેષ્ઠી કથા ૧-૪-૦
- ૮ ચિત્રસેન પદ્માવતી ૦-૧૨-૦
- ૯ મહાવીરભક્ત મણીલદ્ર ૧-૪-૦
- ૧૦ પાક પક્વાન શાસ્ત્ર ૨-૦-૦
- ૧૧ જૈન સતીમંડળ લા. ૧-૨ ૨-૮-૦

—નાણ—

પ્રભાવના કરવા લાયક ખાળકો-
પરોગી ધાર્મિક વાંચનના અને
અભ્યાસનાં પુસ્તકો.

ધાર્મિક-માંગલીક પ્રસંગમાં વેંચવા
માટે મંગાવી રાખવાં સારા છે.

સો નક્કળનાં

- સામાચિક સૂત્ર વિધિ સાથે. ૦)- ૩॥
- ચૈત્યવંદન-ગુરુવંદન. ૦)- ૩॥
- જિનેંદ્ર સ્તુતિ. ૦)- ૪)
- રત્નાકર પચ્ચીશી. ૦)૦૩॥ ૩)
- સ્નાતપૂજા અને અષ્ટ પ્ર.
પૂજના દોહા. ૦)૦૧॥ ૨)
- જૈન નિત્ય પાઠ સંચઙ્ક નાની. ૦)≡ ૧૨॥
- આતમવીરની કથાઓ. ૦। ૧૫
- મહાસતી ચંદ્રનાણા. ૦)≡ ૫)
- આવકના બારત્રતની દીપ. ૦)- ૩)
- શત્રુંજય તીર્થધાર રાસ. ૦)- ૫)

લખો—જૈન સર્તી વાંચનમાળા—પાલીતાણા (કાશીયાવાડ)

જૈન માંગલીક ગીત. ૦)- ૧૧ ૫)

સ્થાપનાળ (શ્રી નવપદ મંડ-

જના ઝોટા સાથે પાડુ

પુંદું). ૦)- ૪)

ગુંહલી સંચઙ્ક અને સજીયો. ૦)≡ ૧૨॥

અક્ષયનિધિ તપની વિધિ. ૦)- ૨॥

શત્રુંજય લઘુકલ્પ. ૦)- ૪)

ક. ગી. ની યાત્રાનો રાસ. ૦)- ૨॥

મહાસતી સીતા. ૦)- ૩)

” મૃગાવતી. ૦)૦૩॥ ૨॥

” રાજેમતી. ૦)૦૩॥ ૨॥

” સુલસા. ૦)૦૩॥ ૨॥

સવા-સોમા. ૦)૦॥ ૨)

સુધારસ સ્તવન સંચઙ્ક. ૦)- ૪)

પૂજનમાં ગવાતા રસીક ગાયનો. ૦। ૧૨॥

દ્વંપતી જીવન દીપિકા. ૦)≡ ૧૨॥

ખંભાતનો ધતિહાસ અને

ચૈત્યપરિપાઠી. ૦। ૧૫

સુંદર બાલવચનામૃત. ૦। ૧૫

સમાધિ વિચાર. ૦)- ૧॥ ૬।

આ સિવાય દરેક જૈન સંસ્થાના
પુસ્તકોનો મોટો સ્ટોક અમારે ત્યાં રહે છે.

જૈનેતર સાહિત્યનાં સારાં નોવેલ

જાન સાથે ગમત આપનારાં પુસ્તકો—

કલકતાના સુંદર રંગિન લગભગ
પંદર જાતના ઝોટાયો—

સંસ્કરત પ્રતો, જ્યોતિષનાં પુસ્તકો
અને શાળાચોમાં ચાલતાં ધાર્મિક
અભ્યાસનાં પુસ્તકો માટે અમાર સુચીપત્ર
મંગાવો, અને આ લીસ્ટમાંથી આપને
નેઈતાં પુસ્તકો વગર વિલંબે મંગાવો—

तैयार छे.

जलदी मंगावो.

तैयार छे.

सामाजिक चैत्यवंदन सूत्र—शभ्दार्थ—भावार्थ—अन्वयार्थ सहित.

बाणअख्यासीओने पोताना अख्यासमां बहु ज सरल पडे तेवी शीते आ खुकमां आपवामां आवेल छे.

सामाजिक सूत्रनी युक्ते। आ पहेलां केटलीक प्रगट थयेल छे, तेनाथी आ खुकमां केटलीक विशेषता अने वधारे करेल छे, ते ज्ञावाथी वाचक जाणी शक्शे; तेटलुं ज नहीं परंतु श्रीमती लैन डान्हरन्स ओज्युकेशन बोर्डना धार्मिक अख्यासकममां दाखल करेल चैत्यवंदनो, स्तवनो, स्तुतिओ। वर्गेरे पछु आ खुकना पाण्डित आपवामां आवेल छे, डे क्लेथी आ खुक प्रमाणे सामाजिकसूत्रना अख्यास करनार विधार्थीओ। ओज्युकेशन बोर्डनी परीक्षामां ऐसीने पछु ते घोरण्यनी परीक्षा उच्चा नंबरे पसार करी शक्शे। इहिन्हना हरेक शहेर या' गामनी पाठशालामां अख्यास करनार विधार्थीआने माटे सरल अने उपयोगी केम बने ते लक्ष्यमां राखीने आ खुक तैयार करवामां आवी छे। आ खुकनी किंमत भाव नामनी ज राखवामां आवेल छे। ते साहित्यप्रचार अने बाणको विशेष लाल लध शके ते डेतुने लधने ज छे। मंगावो—

श्री जैन आत्मानंदःसभा—भावनगर.

—४४०—४४१—

जैन सस्ती वांचनभाणाना श्राहुकोने—

अमारां वार्षिक श्राहुकोने हर वरसे दा. ३) मां एक हजर उपरांत पानानां ऐतिहासिक नवीन पुस्तको। नियमितपछे सं. १६७६ थी सं. १६८८ सुधी अपायां छे। हरेक वर्षते मागशरथी महामास सुधीमां मोक्षवामां आवतां हतां, जे हुवेथी अपायी पछी एटले अषाढ वहीमां मोक्षवानु थशे।

याहु सालमां नीचेना पुस्तको। श्राहुकोने मण्शे जे छपाइने वेशाख मासमां तैयार थशे। श्राहुक पुस्ती नक्ल छपाती होवाथी तेमज याहु सालनां पुस्तको धण्यां ज रसिक अने नवीन होवाथी शीलीकमां रहेवा संलव नथी। माटे नवा श्राहुक थनारे हाखल श्रीना दा. ०-८० वेणासर मोक्षवा—

१ अमर बलिदान याने शंतुज्यना शहिहो।

२ श्री महावीर अने श्रेष्ठिक।

३ जवडशाहु।

४ तरंगवती तरंगवेलाता,

याहे पुस्तको। लगभग ११०० पानानां पाका पुंडानां छुटक १५८८ ते दा. ५) नी किंमतनां थशे जे श्राहुकोने दा. ३) मां भणे छे। पोस्ट वी. पी. अर्च अलग। कोईपछ जातना हरेक संस्थाना पुस्तको अमारे त्यांथी कीक्षायत भावे मण्शे।

लघोः—जैन सस्ती वांचनभाणा,—पालीताण्डु—(काठीयावाड.)

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ સુ. વીર સ. ૨૪૫૯. ચૈત્ર. આત્મ સ. ૩૭. અંક ૬ મે.

ખાઈને અપનાવો.

જે માણસને કામ કરવું નથી, પણ કૃત્તા બનારમાંથી ખરીડી કરવી છે, તેને મિલના કાપડ કરતાં ખાઈની કિંમત બમણી લાગે છે. પણ જ્યાં ક્રપાસ જેઠાં તેઠલો મળે છે, જ્યાં તેનો સંધરો કરાય છે, અને જ્યાં હાથે કંતાય વણ્ણાય છે, ત્યાં મીલના કાપડ કરતાં ખાઈ જડે સસ્તી પડે છે. ખાઈનું આ હાર્દ માણસાનાં મનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન કરવો જેઠાં, કારણું પરાધીન લુવન એ મૃત લુવન છે, જ્યારે સ્વતંત્ર લુવન જેમવાળું, બળવાન અને તાજગી લયું લુવન છે. એ જેમ, બળ અને તાજગી માણવા હોય, સ્વતંત્ર લુવન લુવવું હોય, તો ખાઈને અપનાવો.

શ્રી. કે. સુખારાધન.